Regionala Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVI Nr. 7295 | Miercuri 29 martie 1967 | 6 PAGINI — 30 BANI

COMUNICAT

În zilele de 27—28 martie a.c. a avut loc ședința plenară a Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

Plenara a examinat măsurile cu privire la îmbunătățirea conducerii, planificării, finanțării și organizării gospodăriilor agricole de stat și a adoptat o hotărîre care se va da publicității.

Plenara a dezbătut problemele cooperării economice și tehnico-științifice dintre Republica Socialistă România și alte țări. Ea a subliniat dezvoltarea an de an a relațiilor economice ale țării noastre cu țările socialiste, precum și cu celelalte țări ale lumii, pe baza principiilor suveranității și independenței naționale, neamestecului în treburile interne, egalității în drepturi și avantajului reciproc. Evidențiind însemnătatea pe care o are extinderea cooperării pentru accelerarea introducerii în producție a celor mai noi realizări ale științei și tehnicii, valorificarea mai bună a potențialului material și uman al țării, asigurarea unor perspective stabile și de durată relațiilor de comerț exterior ale României, pentru dezvoltarea în continuare în ritm înalt a economiei naționale, Plenara a aprobat în unanimitate măsurile luate de Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. în vederea lărgirii relațiilor de cooperare economică și tehnico-științifică ale Republicii Socialiste România cu alte țări.

Plenara a aprobat în unanimitate activitatea externă a partidului și statului consacrată înfăptuirii securității în Europa, precum și activitatea Partidului Comunist Român în vederea întăririi unității și coeziunii mișcării comuniste și muncitorești internaționale, pe baza marxism-leninismului și a internaționalismului socialist.

Totodată, Plenara C.C. al P.C.R. a adoptat Hotărîrea cu privire la sărbătorirea în România a semicentenarului Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, hotărîre care va fi publicată.

În cadrul discuțiilor au luat cuvîntul tovarășii Gheorghe Necula, Virgil Trofin, Emeric Szabo, Constantin Mîndreanu, Nicolae Giosan, Nicolae Vereș, Ioan Bora, Emil Bobu, Iosif Banc, Ion Cîrcei, Gheorghe Pană, Vasile Malinschi, Gheorghe Vasilichi, Ștefan Voicu, Gheorghe Stoica, Valter Roman, Barbu Zaharescu, Chivu Stoica, Constantin Pîrvulescu, Ion Gheorghe Maurer.

În încheierea lucrărilor Plenarei a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R.

PRIMIRI LA TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU:

delegația Partidului Socialist Arab Baas

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a primit marți dimineața delegația de activiști ai Partidului Socialist Arab Baas, condusă de Mohamad Ali Haidar, secretar al Comandamentului P.S.A. Baas pentru mouhafzatul (regiunea) Hamu din Siria, care, la invitația C.C. al P.C.R., a făcut o vizită în țara noastră.

La primire au luat parte tovarășii Alexandru Drăghici, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Dumitru Popa, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului orășenesc București al P.C.R., Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.C.R., Gheorghe Petrescu, Grigore Răduică, Bujor Sion, șefi de secție la C.C. al P.C.R., Constantin Vasiliu, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R.

Cu acest prilej a avut loc o convorbire care s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească.

(Agerpres)

ambasadorul Indiei

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a primit în audiență marți, 28 martie, pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Indiei la București, K. R. F. Khilnani, în legătură cu plecarea sa definitivă din România.

Primirea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

(Agerpres)

Primirea de către președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, a ambasadorului Indiei

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, a primit marți în audiență pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Indiei la București, K. R. F. Khilnani, în legătură cu plecarea sa definitivă din România.

Primirea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

(Agerpres)

RAPORTUL STRINGENT DINTRE NORMARE ȘI PRODUCTIVITATEA MUNCII

Cornel HIDOȘ
vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Problemele Organizării Muncii și Producției și ale Salarizării

În etapa actuală de dezvoltare a economiei naționale, în care mersul nostru înainte este condiționat de ridicarea calitativă a întregii activități economice, este necesară o sporire corespunzătoare a exigențelor pentru calitatea normelor de muncă. Pentru a satisface exigențele la calitate și în felul acesta normele să poată fi utilizate în egală măsură ca elemente de organizare științifică a producției și a muncii, ca elemente de planificare și ca instrumente ale sistemului de salarizare, ele trebuie astfel elaborate încît să reflecte cît mai fidel consumul de muncă necesar. Aceasta se poate obține prin elaborarea lor pe temeiuri științifice, ținîndu-se seama de condițiile reale de la locurile de muncă.

Numeroase analize ale calității normelor de muncă efectuate în întreprinderi din diferite ramuri de producție ne-au arătat că, în practică, cerințele privind calitatea normelor de muncă sînt adesea încălcate. Acest lucru se reflectă în existența unor deosebiri foarte mari ale nivelului mediu de îndeplinire a normelor de muncă în acord între diferitele sectoare de producție. Astfel, în timp ce în industria alimentară îndeplinirea medie de norme s-a ridicat în trimestrul III al anului trecut la 113,8 la sută, în construcția de mașini acest nivel s-a situat la 131,3 la sută. În cadrul ramurii construcții de mașini, la Întreprinderea „Tehnofrig" din Cluj s-a realizat un nivel de îndeplinire a normelor de 121,8 la sută, iar la Uzina mecanică din Sinaia — de 146,9 la sută. Între secțiile, atelierele, meseriile sau genurile de lucrări din aceeași ramură de producție se ajunge uneori la deosebiri de peste 100 la sută în nivelul mediu de îndeplinire a normelor de muncă.

Cum se explică o asemenea stare de lucruri? În unele întreprinderi, cum sînt „Feroemail" și „Dorobanțul" din Ploiești, Uzina mecanică din Sinaia, **normele de muncă corect elaborate** — puține la număr — **au fost deformate sau... corectate cu anumiți coeficienți.** În alte întreprinderi intervine o situație cu totul inadmisibilă: **normele de muncă se stabilesc empiric de către tehnologi, deci nu se cunoaște precis adevăratul consum de muncă,** cum este cazul unor norme folosite la Uzina de mecanică fină din București, Uzina „Unio"-Satu Mare, întreprinderile de reparații auto și altele. Există **norme de muncă pentru unele lucrări ce conțin operații care nici măcar nu se execută sau care au o frecvență foarte diferită de la o operație la alta,** cum sînt, de exemplu, îndreptarea arborelui motor, a arborelui cu came, a bielei, sudarea blocului

(Continuare în pag. a III-a)

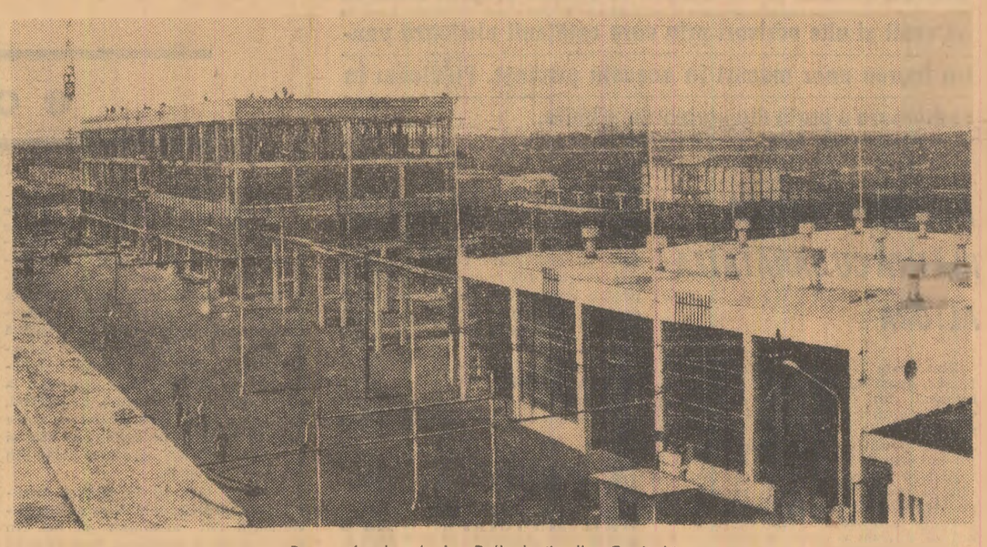

Pe șantierul uzinei „Policolor" din Capitală — Foto: Gh. Vințilă

LUCRĂRILE AGRICOLE ÎN RAIONUL SLATINA

Timpul optim nu așteaptă pe întîrziați

Succesul lucrărilor agricole de primăvară în cooperativele agricole este hotărît, între altele, de eficiența activității de îndrumare pe teren pe care o desfășoară consiliile agricole și uniunile cooperatiste. Am urmărit acest aspect în raionul Slatina, regiunea Argeș.

Tov. Ion Gătejoiu, președintele uniunii raionale a cooperativelor agricole de producție, susține că, în general, activitatea de îndrumare pe teren se desfășoară în condiții bune, că aprovizionarea cu semințe, precum și alte probleme au fost rezolvate. O părere similară are și tov. C. Iordache, președintele consiliului agricol raional: „Pregătirile în vederea campaniei au fost făcute pînă în cele mai mici amănunte, iar acum rezolvăm diferitele probleme ce se ivesc pe parcurs".

În dimineața zilei de simbătă 25 martie, cînd avea loc această discuție, interlocutorii noștri mai susțineau că „astăzi nu mergem pe teren întrucît avem de pregătit foarte serios ședința de analiză a mersului lucrărilor agricole care urmează să aibă loc la ora 17". După o raită prin cîteva unități agricole din raion am participat la ședința despre care amintream. Dar surpriză! Lipseau tocmai organizatorii, conducătorii uniunii cooperatiste și ai consiliului agricol raional, care se arătau atît de preocupați de pregătirea ședinței. După o oră a apărut tov. Ion Gătejoiu, președintele uniunii raionale a cooperativelor agricole, scuzîndu-se că a întîrziat... la film. În schimb, fața tov. C. Iordache, președintele consiliului agricol raional, nu a putut fi văzută.

Am relatat acest aspect care, împreună cu cele întîlnite pe teren, explică în bună măsură de ce în raionul Slatina lucrările agricole de primăvară sînt foarte întîrziate. Iată ce arată cifrele: mai sînt de arat circa 11 000 ha. Au fost însămînțate 3 075 ha, cam a 13-a parte din suprafață. A întîrziat mult semănatul mazării (616 ha din 1 720 ha); al sfeclei de zahăr (473 ha din 993 ha); al florii-soarelui (17 ha din 4 100 ha). Viteza de lucru a tractoarelor este mult sub cea planificată (la sfecla de zahăr, de pildă, se realizează doar 20 ha zilnic).

Ce întreprind consiliul agricol și uniunea raională a cooperativelor agricole? Greu de spus. Am reținut din ședință concluzia tov. Ion Gătejoiu, președintele uniunii: „Ați auzit, tovarăși, cît de rău stăm. Să ne mobilizăm pentru recuperarea rămînerii în urmă".

Gh. CÎRSTEA
corespondentul „Scînteii"

(Continuare în pag. a V-a)

MECANISMUL BIROCRATIC AL ELABORĂRII PREȚULUI ÎN ALIMENTAȚIA PUBLICĂ — *element de conservare a șablonului culinar*

Vreme îndelungată, în orice restaurant ai fi intrat la ora prînzului te întîmpina invariabil același meniu, neschimbat, prețutindeni uniform, parcă tras la șapirograf. Toată „varietatea" se rezuma la „nemuritoarea" ciorbă de perișoare, plus friptura la tavă sau văcuță cu mazăre — cîteva feluri de mîncare nepretențioase, produse pentru un public consumator în mod greșit presupus la fel de nepretențios. Reacția consumatorului s-a manifestat. Latura financiară a activității unor localuri s-a resimțit — prin nerentabilitate. Iar cei vinovați de birocratismul care a anchilozat bucătăriile restaurantelor au început să caute acoperirea. Au găsit-o. Era „rețetarul" (deși ar trebui, pentru mai multă precizie, menționat că unii dintre cei care și-au format din „rețetar" paravan pentru apărarea propriilor lipsuri, nu au fost străini de însăși alcătuirea acestui nefast „Stas" alimentar, din care s-a ales, de fapt, numai ceea ce era mai ușor, mai comod de pregătit).

raid-anchetă prin restaurante

Totuși, de o bună bucată de timp s-a apelat la inițiativa și fantezia specialiștilor din alimentația publică. S-au organizat schimburi de experiență, s-au trimis oameni în străinătate, s-au făcut concursuri, expoziții, s-a apelat și se apelează la cunoștințele și priceperea gospodinelor, păstrătoare ale unor bune și valoroase tradiții culinare ale poporului nostru. Rezultatele sînt încă minime, arătînd că dacă „rețetarul" a dispărut din galeria justificărilor și motivărilor, moștenirea lui persistă încă în mentalitatea și deprinderile lucrătorilor din alimentația publică.

Ne-am pus însă întrebarea: este oare șablonul alimentar singura cauză a monotoniei sortimentelor culinare? Și iată că a mai apărut un factor — o frînă în calea chiar a inițiativelor ce încearcă să-și croiască drum.

Este vorba despre stabilirea prețului la „creațiile" proprii ale diferitelor localuri. Am discutat cu specialiști din București, Craiova, Timișoara. Concluzia este aceeași — sistemul e foarte greoi, complicat, duce la anchilozare. Pentru exemplificare, putem arăta că stabilirea prețului unei mîncări care se compune din 5 pînă la 15 elemente presupune o adevărată operă de calcul. Iar dacă mai adăugăm, în sezonul cald, fluctuația firească a prețurilor legumelor, ne dăm seama că un sortiment alimentar nou ar cere ca bucătarul să fie asistat de un matematician. Rezultatul: s-au făcut și se fac feluri de mîncare cît mai puține. „La frusturile de alimentație publică nu există interes pentru introducerea noutăților, ne-a spus tovarășul **S. Moraru** din Direcția generală a alimentației publice a M.C.I. Un nou fel alimentar este primit doar ca un plus de bătaie de cap". Lucru confirmat de toți bucătarii. Un specialist din Craiova a exprimat plastic situația: *„Eu fac trei feluri noi mai repede decît merceologul un singur preț".*

Tovarășul **Răceanu**, șeful serviciului producție de la T.A.P.L. Timișoara, precizează: „În ciuda dispozițiilor ce subliniază că rețetarul trebuie să fie doar un ghid, stimulînd inițiativa proprie — *sistemul de calcul mai este încă legat de rețetar".*

Pentru a se lichida monotonia meniurilor prevăzute de vechiul rețetar, au fost recomandate recent peste 100 de feluri culinare cu specific regional — care au fost multiplicate și difuzate unităților

Al. PLĂIEȘU

(Continuare în pag. a II-a)

„TORREY CANYON" ÎN FLĂCĂRI

CORESPONDENȚA DIN LONDRA DE LA LIVIU RODESCU

Giganticul petrolier „Torrey Canyon", frînt în trei bucăți de furtună lîngă Cornwall, se scufundă în flăcări. Cele 120 000 tone de țiței aduse din Golful Persic se revarsă în șuvoaie incandescente pe marea agitată. Dintre stîncile submarine de la Seven Rocks, unde petrolierul a eșuat la 18 martie, o uriașă coloană de fum a înnegrit cerul pînă la peste 700 metri înălțime. Pentru a împiedica înaintarea fluxului de petrol, marți la ora 15,00 GMT avioane militare britanice au început să bombardeze epava cu bombe de 1 000 livre, din ordinul primului ministru Harold Wilson. Pe întreg litoralul sudic al Angliei a fost declarată starea de alarmă. Echipajele navelor și avioanelor din această zonă au fost avertizate să păstreze distanța de 10 mile față de epava petrolierului.

Măsurile luate de autorități, inclusiv constituirea unei comisii guvernamentale condusă de Roy Jenkins, ministrul de interne, s-au dovedit a fi, totuși, destul de tardive și se afirmă că o intervenție hotărîtă cu cîteva zile în urmă ar fi avut șanse reale de a înlătura ceea ce acum este denumit un dezastru de proporții. Vîntul dinspre vest și sud-vest s-a întețit mult în ultimele zile, mînînd țițeiul plutitor spre țărmurile britanice. Toate coastele Cornwallului au fost astfel inundate de petrol pe o distanță de peste 100 de mile. Unii experți nu excludeau posibilitatea ca, datorită îndeosebi curenților maritimi, petrolul să ajungă pînă pe țărmurile Olandei și Danemarcei sau pe cele de vest ale Franței și Spaniei, imprimînd acestui nefericit caz un caracter de calamitate internațională.

Dacă această catastrofă afectează o bună parte a populației britanice și aduce daune economiei, proprietarii vasului sînt feriți de riscuri deoarece „Torrey Canyon" a fost asigurat pentru suma de șase milioane lire sterline, considerată a reprezenta cea mai mare pierdere din istoria asigurărilor maritime. Ziarele britanice au publicat critici la adresa autorităților, în special pentru faptul că s-au mulțumit cu rolul de spectatoare, lăsîndu-i nestingheriți pe stăpînii petrolierului *) să negocieze timp de peste o săptămînă diferite încercări de salvare a navei și a încărcăturii. „Interesele acestora — scrie ziarul „Times" cu oarecare indignare — nu coincid cu interesele guvernului și poporului britanic care sînt expuse să piardă cel mai mult de pe urma catastrofei".

*) Petrolierul „Torrey Canyon" naviga sub pavilion liberian. El aparține însă unei firme americane și transporta petrol în contul companiei British Petroleum.

opinii

ACTUL RĂSPUNDERII

AL. MIRODAN

— De ce ai aprobat cererea lui X?
— Sînt acoperit.
— De ce ai respins proiectul lui Y?
— Nu-s acoperit.

S-a ivit în estetica modernă o metodă care definește structura operei literare după frecvența cu care apar în romanul sau povestirea cercetată anumite substantive, adjective sau atribute. Eu le-aș numi vorbe „favorite". Întîlnind de pildă în cuprinsul unei nuvele, cu ajutorul mașinii electronice, cuvîntul „minios" de 1 349 ori și expresia „alb" cam tot atît de des, lingvistul va conchide că autorul este obsedat de mînie, precum și de aspirația către alb, imaculare, puritate. Dacă aplicăm metoda sus-amintită în viața socială vom observa că noțiunea de „acoperit" se înscrie frecvent în existența unor indivizi. S-ar zice, cîteodată, că aceștia nu mai vin la slujbă cu mînecuțe, ca pe vremuri, ci cu niște căști de oțel, precum motocicliștii; dacă odinioară își fereau cotul hainei, astăzi își ocrotesc inteligența.

Psihologic vorbind, tipul la care mă refer evoluează împotriva naturii, întrucît, după cum se știe, evoluția speței umane, trecerea la individul contemporan înseamnă un spor continuu de gîndire; or, tovarășul „acoperit" străbate drumul invers, asemeni unui călător care s-ar îndrepta spre epoca de piatră, cenzurîndu-și activitatea cerebrală, limitînd-o planificat și micșorînd-o pînă aproape de anihilare. El devine astfel — încet, încet — o persoană fără personalitate.

Cum se întruchipează activitatea acestui tip uman? Care-s rezultatele „acoperirii"? O scădere uluitoare a capacității de a lua hotărîri de unul singur, deoarece — nu e un secret pentru nimeni — a gîndi înseamnă a alege între bine și rău (sau între rău și mai puțin rău), iar a alege înseamnă a hotărî. Pentru sau împotrivă. Așa sau altminterea. Din păcate, utilizarea pe sfert doar sau pe o cincime a organului menit să declare categoric da sau nu duce la atrofierea acestuia, așa cum dacă ții mîna ridicată două săptămîni, ea se usucă, din pricină de nefuncționare.

(Continuare în pag. a V-a)

FAPTUL DIVERS

Vă rugăm fierbinte...

Cu cîteva săptămîni în urmă, un farmacist a trimis Procuraturii orașului București o sesizare. Se reclama că dirigintele farmaciei nr. 4 (bd. N. Bălcescu 35) patronează afaceri necinstite. O copie a scrisorii a fost trimisă și ziarului nostru. Sînt semnalate fapte care constituie infracțiuni penale. Cu toate acestea, nici pînă astăzi procuratura nu a deschis o anchetă. Eterna întrebare „De ce?" nu își are rostul. Se pare că autorul sesizării nu s-a adresat suficient de politicos : „Vă rugăm fierbinte, tovarăși procurori, poftiți, binevoiți, îndrăzniți". Și probabil „din cauză de formulă" ei nu poftesc, nu binevoiesc, nu îndrăznesc.

Pămîntul e rotund

Ionel Mărgineanu a lucrat în ultimele 16 luni la asociațiile sportive din Azuga, Rădăuți, Sibiu, Reghin, Vatra-Dornei, Sovata, Moinești, Urlați, Comănești. Voia ca familia (și instanța) din Buzău să-i piardă urma, pentru a nu mai plăti fiului său de 8 ani pensia de întreținere. Acuma a fost semnalat (tot antrenor) la schela Berca din raionul... Buzău. A revenit (incognito) lîngă casă. S-a convins că pămîntul e rotund. V-am dat adresa exactă. Atenție: nu vă lăsați driblați ! E antrenor de fotbal.

Dezinteresare

Către D.R.T.A.-Bacău (cu sediul în Piatra Neamț).

„Tovarăși, v-am cerut două autorizații de parcurs pentru cele două mașini autoutilitare (capacitatea: o tonă fiecare) pe care le deținem. Am primit doar o autorizație pentru ruta Roman-Bacău. Mașinile noastre stau. Șoferii duc dorul volanului. Întîmpinăm greutăți în producție. De ce v-ați supărat pe noi, tovarășe director Simion ? Vă repetăm (pentru a cîta oară ?) că nu putem folosi autocamioanele D.R.T.A. deoarece au capacitatea prea mare (3—5 tone) față de nevoile întreprinderii noastre. În plus, avem propriile noastre mașini. De ce să recurgem la serviciile altora, să facem cheltuieli suplimentare ? Alte argumente nu mai avem. Apreciindu-vă așa cum se cuvine dezinteresul, rămînem ai dv. îndatoriați. Întreprinderea lemn-mobilă Roman".

Motociclistul furios

Gheorghe Casas, str. Posada 15 — București, conducea motocicleta în stare de ebrietate. Mergea pe stradă legănîndu-se pe două roți ca în scrînciob ; adevărat pericol pentru circulație. Oprit de miliție să mai circule, s-a jurat că n-a pus strop de băutură în gură. Cum e normal, a fost trimis la Institutul medico-legal pentru analize. Aici s-a dezlănțuit : a spart geamurile, mesele, aparatele și a bruscat personalul institutului. Acum, cu siguranță, analizele îi vor ieși negative.

Mirele furat

Dana Pribești, din Prisăcani (Iași), a hotărît să se căsătorească. În acest scop avea nevoie de un mire. A pus ochii pe Mihai Lazăr, om căsătorit, care aștepta un urmaș. Mai întîi s-a împrietenit cu soția acestuia, pe care a condus-o la maternitate. (S-a oferit chiar să fie nașa copilului). După aceea s-a mutat definitiv acasă la soțul prietenei. Întrucît oamenii se arătau indignați, Dana Pribești a plecat din sat. A urmat-o însă și „mirele", care și-a părăsit astfel soția și copilul. Acum au ei nevoie de „naș". Fie și din oficiu.

Amînări

Dacă s-ar organiza o competiție a amînărilor, cooperativa „Unirea"-Balș nu ar lăsa adversarilor săi nici o speranță. Iată o mostră din palmaresul său : azi se împlinește un an de cînd secția de croitorie a cooperativei lucrează la un taior și o fustă comandate de Florina Staicu din comuna Bobicești. De atunci, clienta a fost chemată săptămînal la probe. Și de fiecare dată amînată.

Singură, nepăsarea lucrătorilor cooperativei nu mai are nevoie de... probe.

Rubrică redactată de
Ștefan ZIDĂRIȚĂ
Ștefan DINICA
cu sprijinul corespondenților „Scînteii"

Camera pentru tineret „MARTA"

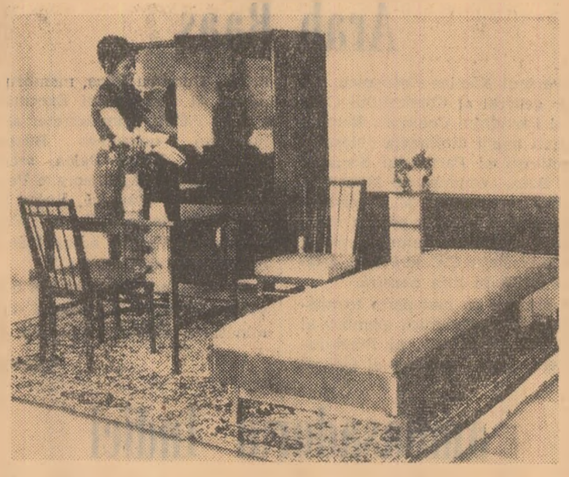

Dintre garniturile de mobilier destinate să satisfacă gustul estetic și cerințele specifice tineretului, pe care întreprinderile Ministerului Economiei Forestiere le produc, face parte și camera „Marta". Ea este compusă din mai multe piese : dulap cu două uși, pat pentru o persoană, ladă pentru așternut, comodă, masă de lucru și un scaun tapisat.

Foto : Gh. Vințilă

PREȚUL APEI ȘI AL TIMPULUI PIERDUT

Alimentarea cu apă curentă este unul din elementele fundamentale ale civilizației. Ea reprezintă nu numai o chestiune de confort, ci un imperativ al igienei publice, al procesului de modernizare caracteristic orașelor noastre, făcînd parte integrantă din complexul de măsuri care urmăresc continua îmbunătățire a deservirii sociale. Totodată, industrializarea desfășurată pe întreg cuprinsul țării, crearea de noi întreprinderi industriale — mari consumatoare de apă — în numeroase localități ridică cerințe ample în acest domeniu al activității edilitare. Se știe că apa de băut a încetat de mult să mai fie o substanță naturală, ea însăși devenind rodul unui complicat proces tehnologic. Pe de altă parte, potrivit calculului specialiștilor, apa are astăzi o valoare deosebită: industriei îi sînt necesari 150 mc apă pentru fiecare tonă de oțel, 200—250 mc pentru fiecare tonă de hîrtie, 1 200 mc pentru o tonă de aluminiu etc. Aprovizionarea cu apă, protejarea și lărgirea surselor, extinderea rețelelor constituie astfel preocupări de seamă și trebuie să fie tratate cu o grijă deosebită atît de edilii orașelor, cît și de diferite organizații economice.

Lucrărilor de alimentare cu apă nu li se acordă însă întotdeauna atenția corespunzătoare. Asupra acestui fenomen ne atrage atenția un specialist de la Comitetul de Stat al Apelor, ing. **A. Breier.** „Țara noastră — ne-a spus el — este bogată în surse de apă. Gospodarii orașelor, producătorii industriali sînt obișnuiți să creadă că acest element prețios ne vine de-a gata, de la natură, sau, în orice caz, este obținut cu un efort minim. Iată însă că avîntul rapid al țării a sporit neînchipuit de mult consumul. Soluțiile comode sînt pe cale de a fi epuizate, iar gospodăria apelor capătă o importanță deosebită. Alimentarea cu apă devine în primul rînd o investiție, cere eforturi și seriozitate. Menținerea unei optici depășite nu poate decît să îngreuneze rezolvarea problemei — și numeroase cazuri o dovedesc cu prisosință".

Este, de pildă, cel al orașelor Caracal și Satu-Mare. Amînarea deschiderii acestor două mari șantiere pentru alimentarea cu apă a orașelor respective, planificată în primul trimestru al anului, prilejuiește nu numai o încălcare a disciplinei economice, ci aduce prejudicii reale ritmului modernizării edilitare. Problema apei stă în atenția sfaturilor populare ale celor două orașe de ani de zile, astfel încît acum, cînd pentru rezolvarea ei s-au alocat importante fonduri, neînceperea lucrărilor pare de neînțeles. Motive, totuși, există.

Pentru Caracal, proiectul inițial propunea ca sursă rîul Olt. În vara trecută s-a constatat însă că Oltul nu îndeplinește condițiile de calitate care definesc o sursă de apă potabilă. A fost refăcută documentația, recurgîndu-se la o captare din pînza de apă subterană. Deci, prima întîrziere. Dar de ce constatarea s-a făcut abia cînd proiectul a fost trimis la avizare ? Oare studiile efectuate nu au fost suficient de temeinice ? Căci „degradarea" rîului nu a survenit **ulterior !** Realitatea este că probele inițiale nu au avut în vedere toată complexitatea factorilor calitativi, dar tot atît de adevărată e creșterea continuă a poluării apelor Oltului, ca urmare a nerespectării de către unitățile industriale a unor norme elementare de protecție a apelor.

După refacerea proiectului a intervenit o nouă stagnare : Ministerul Industriei Construcțiilor nu mai putea să asigure executarea în termen a primei etape. Dar de finalizarea acesteia depindea punerea în funcțiune a Fabricii de conserve din Caracal, astfel încît între constructor, titularul de investiție (Sfatul popular regional Oltenia) și Ministerul Industriei Alimentare a început o adevărată tîrguială, care s-a soldat cu prelungirea termenului cu 45 de zile și o întîrziere în aprobarea proiectului de peste 2 luni. Nici astăzi finanțarea șantierului n-a fost deschisă.

Dată fiind evoluția de pînă acum a evenimentelor, mai poate fi oare sigur că fabrica de conserve va avea apă la 15 august, așa cum scrie în contract ? Și cînd vor ajunge locuitorii orașului — care în prezent primesc apa zilnic în patru reprize — într-o situație normală ?

Gospodarii orașului Satu-Mare au contractat proiectul în 1962. Numai că proiectanții — de la Institutul de planuri și amenajări pentru construcții hidrotehnice de pe lîngă Comitetul de Stat al Apelor — au predat faza proiect de ansamblu abia în noiembrie 1966. Deci — după 4 ani ! Cu toate acestea, la data predării proiectului se putea spera că planul de investiții pe trimestrul I al anului 1967 va fi respectat. Sfatul popular regional nu dispunea însă de întregul fond reprezentînd costul lucrării și, în consecință, avizul C.S.P. a fost nefavorabil. S-a recomandat beneficiarului să recurgă la sprijinul ministerelor care vor construi la Satu Mare unități industriale în anii cincinalului. „Cheta" — la care M.I.A. a refuzat să contribuie, iar Departamentul Gostat nici n-a binevoit să dea vreun răspuns — a durat două luni. C.S.P. mai recomanda micșorarea capacităților, consumurile prevăzute părînd exagerate. Iată deci că există o deosebire de vederi între proiectanți și forurile de avizare. Oricum, este necesar ca proiectarea și avizarea să fie aduse la numitorul comun al unor norme tehnice ferme, căci de pe urma discuțiilor interminabile și practic ineficiente nimeni nu are de cîștigat.

Situațiile descrise mai sus nu reprezintă un fenomen izolat. Cu cîteva luni în urmă semnalam cazurile întru totul asemănătoare ale lucrărilor de alimentare cu apă a orașelor Pitești și Rm. Vîlcea. Ing. **I. Botofei,** directorul Întreprinderii 6 construcții-montaj din Craiova, avertizează asupra posibilității ca lucrurile petrecute la Caracal să se repete la Corabia, unde se va pune în anul viitor în funcțiune o fabrică de zahăr, pentru care problema apei și a canalizării nu e încă rezolvată. Tot el ne prezintă situația lucrărilor de pe șantierul conductei alimentării cu apă a orașului Craiova, o magistrală de 117 km, care a costat 170 milioane lei. În prezent au mai rămas de montat 5 km. de conductă, termenul de dare în funcțiune fiind 30 iunie. Dar livrarea tuburilor de către fabricile de prefabricate din Craiova și „Progresul" din București se face cu mare întîrziere. Restanțele preliminate ale trim. I însumează trei din cei cinci km. Într-un asemenea ritm, respectarea de către constructor a termenului contractual devine greu de presupus.

Considerăm că, pentru a se evita repetarea unor asemenea situații, se impune schimbarea însăși a viziunii privind alimentarea cu apă. Angajarea eforturilor să se lege de o perspectivă clară, subordonînd nevoile de moment unor soluții ce vin în întîmpinarea celor viitoare. Industria să acorde aprovizionării cu apă ponderea justificată de calitatea ei de materie primă ; să fie oprită degradarea riurilor. Este timpul, în sfîrșit, ca ministerele, sfaturile populare, întreprinderile să-și însușească un nou mod de a privi acest element indispensabil al vieții, producției și civilizației, în concordanță cu realitatea.

Arh. Gh. SĂSĂRMAN

Cititorii cer interzicerea fumatului în ședințe

Într-unul din numerele trecute, în cadrul discuției referitoare la ocrotirea nefumătorilor împotriva pericolului pe care-l prezintă pentru sănătatea acestora fumul de tutun, ziarul nostru a publicat mai multe scrisori primite din partea cititorilor, care cereau interzicerea fumatului în ședințe, adunări și constătuiri. În ultimul timp, la redacție au sosit și alte scrisori prin care cetățenii pledează pentru luarea unor măsuri în această privință. Publicăm în continuare o parte din scrisorile primite.

ecouri

PLĂCEREA UNORA PLĂTITĂ CU SĂNĂTATEA ALTORA

Sînt peste 7 ani de cînd nu mai fumez, deoarece mi-am dat seama că fumatul îmi periclitează sănătatea. De atunci am făcut tot ce mi-a stat în putință pentru a mă apăra pe mine și pe alți nefumători de pericolul fumului de tutun. N-am reușit să scap însă de această otravă pe care, fără să vreau, o inhalez în continuare. Aproape de fiecare dată cînd particip la o ședință, știu că va trebui să consum o doză serioasă de substanțe toxice din fumul pe care-l împrăștie în sală cei ce nu vor să se abțină nici măcar o oră. Unele ședințe au loc în săli mici, lipsite de posibilități de aerisire, astfel că în cîteva minute se simte nevoia de aer curat. Ce se întîmplă însă atunci cînd într-o astfel de sală 30—40 de persoane fumează numai cîte 2—3 țigări de fiecare ? Dacă acest lucru s-ar întîmpla o dată la un an sau numai la cîteva luni, poate că n-ar fi nimic. Nefumătorii trec însă prin această baie de fum de nenumărate ori, deoarece — inerent — ședințele și consfătuirile la care participă nu sînt atît de rare. Asistăm astfel la o paradoxală intoxicare tabagică în masă a nefumătorilor. De ce să acceptăm ca sănătatea lor să fie vătămată și sacrificată de dragul plăcerii unora care nu înțeleg ce rău pot face altora ? Consider că este necesar să se ia măsuri urgente pentru interzicerea fumatului în ședințe.

Mihai CHIPERI
instructor al Comitetului raional de partid Pașcani

CE FOLOS CĂ SE FUMEAZĂ NUMAI ÎN PAUZE, DACĂ FUMUL PĂTRUNDE TOT ÎN SALĂ ?

La Casa raională de cultură din Tîrgoviște au loc numeroase manifestări — consfătuiri, ședințe, serbări, etc. Aici fumatul este interzis în sălile unde au loc acțiunile respective. În pauze se fumează în hol. Din hol, fumul pătrunde însă în sala de spectacole.

De curînd, Casa raională de cultură a găzduit Parada modei, organizată de cooperația meșteșugărească din localitate. Sala era arhiplină. Majoritatea participanților — femei. Și cu acest prilej fumătorii, în hol, la bufet, nu s-au despărțit de țigări. Fumul intra valuri-valuri prin ușile deschise ale sălii în care se prezentau modelele.

Același lucru s-a petrecut și cu prilejul ședinței care a avut loc recent cu directorii și bibliotecarii cluburilor din raion. Deși s-a fumat în hol, sala de ședințe (care nu dispune de un bun sistem de aerisire) era îmbîcsită de fum.

Nici la Clubul petroliștilor situația nu este diferită. Aceiași fumători consecvenți, aceeași atmosferă vicIată în care sînt obligați să stea și cei care nu fumează. La consfătuiri, simpozioane, conferințe etc. în pauze se fumează pe hol, la bufet, dar fumul pătrunde în voie peste tot. La etajul 1 sînt mai multe încăperi în care își desfășoară activitatea diferite cercuri (de croitorie, muzică pentru copii). Nici aci nu ești scutit de fum. La nefumători nu s-a gîndit nimeni. Nici o măsură nu interzice fumatul.

Mișu AVANU
tehnician
Uzina de utilaj petrolier-Tîrgoviște

ÎN PĂDURE — NU, DAR ÎN ȘCOALĂ — DA ?

Am salutat cu satisfacție discuția deschisă de ziar în vederea apărării nefumătorilor de pericolul fumului de tutun.

La noi, la sfatul popular, am izbutit să obținem să nu se mai fumeze în ședințe. Dar, din păcate, fumul de țigară îl inhalăm cu ocazia participării la alte ședințe, în oraș. Un exemplu : recent, am luat parte la o ședință de analiză a muncii la Școala sportivă din Craiova. Deși în încăpere exista, la loc vizibil, o tăbliță cu inscripția „Fumatul strict interzis", totuși unii participanți o ignorau, în pofida celor care protestau la aprinderea fiecărei țigări. Regretabil, dar printre cei care țineau cu orice preț să intoxice pe ceilalți se afla și tov. Vasile Pîrlea, care face parte din conducerea școlii.

Știm cu toții că în păduri fumatul este interzis prin lege și contravenienții sînt amendați pe loc. Nu pot fi aplicate asemenea măsuri și în cazul fumatului în ședințe ?

Carol BORA
economist,
Sfatul popular al orașului Craiova

AL CUI E „ARBITRARUL" ?

Cu ocazia unei ședințe de partid de la liceul „Unirea" din Brașov, un coleg a scris pe tablă „Fumatul oprit". Cu toate acestea un fumător notoriu a aprins țigara de cum a intrat în sală. La observația mea că e cazul să se conformeze deciziei scris sub ochii lui mi-a răspuns : „Aceasta este o chestiune arbitrară". Noroc că secretara organizației de bază, înainte de a începe ședința, a subliniat că, sala fiind mică și fiind destinată cursurilor serale, e absolut necesar să nu se fumeze. La discuții, în această ședință, am arătat că problema fumatului se poate trata și din punct de vedere al disciplinei. Ședințele noastre politice sau profesionale sînt forme de activitate colectivă. Acolo unde se ignorează protecția sănătății e și normal ca oamenii să dorească ca ședința să se termine cît mai repede. Din această cauză, ședința se poate desfășura superficial.

Acolo unde în conducerile instituțiilor sînt fumători înveterați, lupta dusă de jos în sus este foarte grea și, uneori, interpretată cu iritare ca o intervenție arbitrară. Este momentul ca, în afara muncii de educație, care la data actuală se face în măsură insuficientă și prinde greu, să se treacă la măsuri administrative.

Prof. Valentin CIOBANU
liceul „Unirea"-Brașov

EXEMPLUL NEGATIV AL ȘEDINȚELOR U.T.C.

În sala de apel a secției din Bocșa a Întreprinderii miniere Dognecea (Reșița) se întîlnesc zilnic cîte două schimburi ce numără circa 200 de muncitori, dintre care unii sînt fumători pasionați. Țigările lor transformă în cîteva minute această sală într-o veritabilă afumătorie. După 8 ore de muncă în subteran acești oameni, în loc să respire aer curat, respiră fum de tutun.

Din păcate, viciul acesta este destul de răspîndit. Tinerii, încurajați uneori de cei vîrstnici, îl împrumută unul de la altul, chiar cu prilejul ședințelor U.T.C. la care iau parte. N-am înțeles niciodată de ce se fumează la ședințele organizației U.T.C., de ce acestea sînt transformate într-un mijloc de răspîndire a unui viciu atît de periculos pentru sănătatea tinerilor. Mă gîndesc la Dumitru Matei, un băiat tînăr, o minune de ortac ! Cînd este însă vorba de fumat, de cei din jur nu-i mai pasă. Și dacă ar fi singurul !

Organizația U.T.C. nu ar trebui să tolereze asemenea atitudini la tinerii noștri.

Marin I. NEGRILĂ
muncitor-I. M. Dognecea

MECANISMUL ELABORĂRII PREȚULUI ÎN ALIMENTAȚIA PUBLICĂ

(Urmare din pag. I)

din toată țara ca sursă de inspirație (recomandări la fel de măsurate și cîntărite pînă la ultimul ingredient ca și cele din vechiul rețetar). Din nou o măsură ineficientă. Căci ce se întîmplă ? Avem în față trei liste de bucate — ale restaurantelor „Cina", „Someș" și „Miorița" din Satu-Mare — din ziua de 22 martie crt. Nu se poate spune că nu se simte un efort de a prepara mai multe feluri. Dar aproape toate — cu infime excepții — sînt aceleași la toate cele 3 localuri. S-a introdus însă o rubrică nouă : *„specific național"*, în care sînt incluse... mazărea verde soté, mîncarea de cartofi cu smîntînă, rasolul de vacă, mușchiul de vacă la grătar (eternul) și altele asemănătoare. La aceasta se reduce diversificarea ? La schimbarea titulaturii ? Un cuvînt și despre garnituri : sînt absolut identice. Nu numai în ziua de 22 martie și nu numai la Satu-Mare. Ci zi de zi, lună de lună — în toate localurile. Soluția pentru a ieși din această situație au subliniat-o toți specialiștii care au răspuns la ancheta noastră: *să-i fie redat personalului din unități rolul primordial ce-i revine.*

În ziua în care am vizitat localul „Odobești" din Capitală, bucătăreasa **Maria Olteanu,** o vrednică și pricepută gospodină ardeleancă, fără experiența marilor restaurante sau a străinătății, ne-a mărturisit că nu vinduse nici o friptură la tavă, nici un rasol; în schimb, servise cîteva sute de porții din „specialitățile casei", pe care ea le prepară *nu după* rețetar sau după alte canoane birocratice. „Omul vine să caute, în primul rînd, la restaurant, nu ceea ce se gătește îndeobște acasă — remarcă, pe bună dreptate, bucătăreasa. Desigur, există feluri obișnuite, care nici ele nu trebuie să lipsească. Dar numai cîteva, în fiecare local. În rest, să ne creăm faima prin preparate anume, gătite într-un fel deosebit, pe care nu le găsește consumatorul în altă parte. Dacă vom lucra așa, sigur nu vom duce niciodată lipsă de clienți. După cum se vede, nu cele 18 feluri, la care ne obligă zilnic planul-meniu, ne-au făcut reputația, ci specialitățile pe care le fac așa cum știu eu, de la mama de-acasă". Este perfect adevărat — calitatea unei mîncări depinde, înainte de toate, de talentul bucătarului. Și acest talent trebuie lăsat să *greeze*, să se afirme.

În restaurantele noastre se mai înregistrează un fenomen : dispariția unor specialități mai complicate. De exemplu, potpuriuri de carne servite pe tavă, cu jar, înghețata cu înveliș fierbinte, pentru a numi doar două dintr-un întreg noian de preparate. „Noi le cunoaștem, ne spune tov. **Farcaș,** maître d'hôtel la restaurantul „Timișoara", din orașul cu același nume. Și nu le-am uitat. Nici eu, care sînt de 40 de ani în meserie, nici bucătarul nostru. Cînd vin clienți care vor să mănînce bine, știu ce să le propun". Dar tov. Farcaș are 58 de ani. Colegii la care se referea, aproximativ tot atîta, iar ștafeta unor asemenea cunoștințe, prepararea unor specialități mai pretențioase, din păcate, nu se predă tinerețului. În primul rînd din cauza opticii obtuze prin prisma căreia judecă unii profesarea meseriei de bucătar și gusturile consumatorilor.

O condiție a reputației unui local este *seriozitatea*, garanția pe care ți-o oferă lista de bucate din care ai de ales. S-a creat însă la noi o anumită deprindere de dezinformare cu seninătate a consumatorului. Exemple? Nenumărate. Pe lista de mîncare a restaurantului „Odobești" erau prezente, zilele trecute, diverse feluri cu șalău, deși localul nu primise șalău de săptămîni de zile. Jumătate din felurile listei de la „Perla" (tot din București) sînt și ele promisiuni. Situația este identică în nenumărate restaurante ; lista bucatelor, meniul sînt cît de cît variate, dar în practică o mare parte din felurile înscrise nu există și, cînd le soliciți, primești invariabilul răspuns : „n-avem". Dar atunci de ce sînt zilnic menționate ? De regulă, ospătarii îți întrerup iluziile culese din listă printr-un „avem ciorba cutare și șnițel cu garnitura cutare", fără să-și mai dea osteneala să te întrebe dacă nu cumva dorești altceva.

La Timișoara, localul cel mai căutat este restaurantul cu autoservire „Semenicul". Încasările se fac aici aproape exclusiv din mîncare. Singurele băuturi ce se servesc sînt sucurile de fructe și apa minerală. Dar galantarele liniei de autoservire sînt o adevărată expoziție culinară : 5—6 feluri de ciorbe, 30 de mîncăruri gătite, plus un sortiment bogat de salate, sandvișuri, prăjituri, lactate. Aici lumea vine la sigur, iar felurile gătite de bucătăreasa **Iuliana Adoc** sînt o chezășie a calității. În acest local, unde sutele de mii de lei se adună din ciorbe, al căror preț variază între 1,05—6 lei și mîncăruri între 3,85—10 lei — deci pentru gusturi și venituri foarte variate — s-a găsit totuși posibilitatea de a se găti zilnic o *singură porție* (de supă fără sare) *pentru un singur client permanent* al localului, iar pentru alți cîțiva, și ei puțini la număr, unele feluri dietetice. Iată deci că șablonul poate fi înfrînt și în condiții care pentru alții ar părea de neconceput. Un amănunt: localul este condus de o femeie — **Victoria Urban.** Să fie o întîmplare ?

La acest capitol al aprovizionării — încă unele observații. Au fost create posibilitățile de aprovizionare a localurilor de pe piața neorganizată, de folosire a unor surse care le-ar permite asigurarea unei varietăți corespunzătoare de preparate. Dar inițiativa se lasă așteptată în multe locuri. Un local reprezentativ ca „Minerva" din Craiova nu și-a asigurat, de pildă, o trufanda căutată cum e spanacul, în timp ce la modestul restaurant cu autoservire din Timișoara el există zilnic, de mult timp. Restaurantul cu autoservire din Craiova nu reușește să-și procure cele necesare pentru cîrnăciorii oltenești, specialitatea cea mai cerută în local. Localului „Odobești" din Capitală, cu preparate de zahana, nu i se satisfac decît parțial cererile de produse specifice. Pentru a menține și dezvolta bunul renume pe care și-l cîștigă o unitate este nevoie ca responsabilul să se ocupe cu toată grija de aprovizionare și să găsească ceea ce-i trebuie. Nu se poate aștepta la nesfîrșit ca totul să pice de-a gata.

Din același bun serviciu pe care clientul îl așteaptă face parte și „vinul casei". „Deseori consumatorul revine în speranță că va regăsi același fel de vin — ne-a spus tov. **Dumitru Huicutescu,** directorul T.A.P.L. Craiova. Dar, în realitate, nu există un vin al casei. Primesc repartiții din 7 locuri diferite, unele din alte regiuni. Cantitatea ajunge doar pe cîteva luni. Nici măcar localurile reprezentative nu au același vin în tot cursul anului. De ce să nu știe consumatorul că în cutare sau cutare local va găsi în permanență un sort anumit — cu care s-a obișnuit și pe care să vină să-l caute?". Situația nu se întîlnește doar la Craiova. Ea este caracteristică tuturor orașelor, chiar și Capitalei. În acest sens, se impune stabilirea unor *legături directe între localuri și unități ale Gostatului, fără formalități greoaie și intermediari inutili.*

Înlăturarea piedicilor artificiale, birocratice, eforturi pentru asigurarea unei varietăți reale de sortimente, o colaborare strînsă între bucătari, ospătari și consumatori vor contribui la asigurarea unui serviciu corespunzător, la creșterea prestigiului și importanței pe care localurile de alimentație publică trebuie să le aibă în ansamblul activității comerciale, potrivit cerințelor populației.

pagina economică

SE RESPECTĂ PREVEDERILE STATUTULUI COOPERATIVEI AGRICOLE CU PRIVIRE LA FONDUL DE ACUMULARE?

Statutul cooperativei agricole prevede ca o parte din producția netă, în proporție de 18—25 la sută, după cum hotărăște adunarea generală, să se repartizeze la fondul de acumulare. În felul acesta se asigură reproducția socialistă lărgită a fondurilor fixe. Cu alte cuvinte, fondul de acumulare și proporția creșterii lui anuale reprezintă un barometru care indică nivelul consolidării economico-financiare a cooperativei agricole, capacitatea ei de a asigura sporirea continuă a producției și a veniturilor. Raidul-anchetă de față își propune să analizeze cum se repartizează sumele prevăzute de statut la fondul de acumulare si să scoată în evidență unele învățăminte ce decurg de aici.

Pe ce bază au crescut resursele?

Rezultatele obținute de cooperativele agricole dezvoltate din punct de vedere economic, care livrează o cantitate mare de produse-marfă și asigură membrilor lor venituri din ce în ce mai mari, au la bază tocmai creșterea continuă a fondului de acumulare. Cîteva exemple sînt deosebit de concludente.

Cooperativa agricolă Mereni, regiunea Dobrogea, a alocat în fiecare an sume mari la fondul de acumulare, reușind să dezvolte ramurile de producție pentru care are condiții naturale și economice favorabile și să ramburseze întreaga sumă din creditele acordate de stat, cu alte cuvinte să trăiască pe picioare proprii. Anul trecut, la fondurile fixe s-au adăugat încă 2 900 000 de lei. Investiția respectivă nu numai că n-a diminuat veniturile cooperatorilor, ci a făcut ca ele să crească, să creeze premise pentru sporirea lor și mai mult în viitor. În legătură cu aceasta, tov. GHEORGHE CHIRIAC, președintele cooperativei, ne-a spus:

— *Sînt două condiții esențiale pentru creșterea fondului de acumulare: să sporească producția și veniturile, ca să poți aloca fondului respectiv sume mari. În al doilea rînd, să se respecte prevederea cuprinsă în statut privind realizarea echilibrului între fondul de acumulare și cel de consum. La noi, aceste condiții au fost îndeplinite și explică cum s-a reușit ca veniturile cooperativei noastre să crească cu 50 la sută față de 1964, iar valoarea zilei-muncă să ajungă la 50 de lei.*

Edificator în această privință este și exemplul cooperativei agricole din Moldoveni, regiunea Bacău. Și aici, ca și în alte unități, a existat în primii ani de activitate tendința de a împărți la ziua-muncă cea mai mare parte din veniturile realizate. Lipsită de o bază materială corespunzătoare, cooperativa bătea pasul pe loc. Analizîndu-se această situație, s-a ajuns la concluzia că este necesar să se aloce fonduri mai mari pentru lărgirea producției. Așa se face că în 1965 s-a repartizat la fondul de acumulare 22 la sută din valoarea producției nete, iar anul trecut — 25 la sută. Îmbunătățirea acestui raport a fost însoțită de creșterea volumului producției și reducerea cheltuielilor neproductive.

— *Anul trecut* — ne-a spus ION DĂUCEANU, președintele cooperativei — *am plantat 13 ha cu pomi fructiferi, am cumpărat vaci, juninci și reproducători, s-a realizat alimentarea cu apă a sectorului zootehnic, construcția unui grajd pentru 100 de capete taurine, un atelier de fierărie și lemnărie și altele. Sporirea fondurilor destinate investițiilor a avut ca urmare creșterea continuă a veniturilor. Anul trecut, cooperativa noastră a realizat un venit de peste 9 milioane de lei, cu două milioane mai mult decît prevedea planul. Valoarea zilei-muncă a fost de 36 lei — față de 25 lei în 1964. De aceea, și pentru acest an s-a alocat la fondul de acumulare o cotă de peste 25 la sută din producția netă.*

Concluzia, cunoscută de altfel în mare parte de membrii cooperatori, este că sporirea fondului de acumulare face posibilă dezvoltarea cooperativei, sporirea veniturilor. Fondul de acumulare poate fi asemuit cu un bulgăr de zăpadă, care, rostogolindu-se, crește din ce în ce mai mare. Și între mărimea lui și veniturile globale ale cooperativei și ale membrilor ei este o legătură strînsă.

De ce irosiți fondurile pentru obiective neproductive?

Tot atît de cunoscut este și celălalt aspect: neglijarea dezvoltării fondului de acumulare împiedică dezvoltarea cooperativelor agricole, explică de ce ele continuă să bată pasul pe loc. Cu fonduri mici la investiții, o cooperativă agricolă nu poate să-și extindă producția, iar veniturile în loc să crească se mențin la un nivel scăzut.

La cooperativa agricolă din Bahnea, raionul Tîrnăveni, între 1962—1965, valoarea proprietății obștești a crescut numai cu 1 711 000 lei, ceea ce e puțin față de posibilități. Tot în această perioadă la fondul de bază s-a repartizat 8,4—13 la sută din veniturile bănești anuale. Și valoarea zilei-muncă a rămas la un nivel scăzut, variind între 9,9—13 lei. Schimbări n-au intervenit nici în anul trecut, cînd pentru fondul de acumulări s-au prevăzut doar 11 la sută din volumul net al producției.

A fost subliniată, mai înainte, experiența bună a cooperatorilor din Moldoveni, regiunea Bacău, în ce privește sporirea fondurilor de acumulare. La numai cîțiva kilometri de Moldoveni se află cooperativa agricolă din Filipești. Aici situația se prezintă cu totul altfel. Producțiile și veniturile bănești obținute sînt cu mult sub posibilități. O vorbă din bătrîni spune că de unde n-ai pus, n-ai ce lua. La Filipești se potrivește de minune. Pentru că de la înființare și pînă acum nu s-a repartizat, nici într-un an, mai mult de 10—11 la sută pentru fondul de acumulare. Interesant este și modul cum au fost cheltuiți acești bani. Anul trecut au fost executate reparații capitale la grajduri și s-au cumpărat cîteva motopompe pentru fîntîni, care stau nefolosite. Nici pentru anul acesta nu se vede prea multă chibzuință în cheltuirea fondurilor de acumulare. Pe lîngă reparațiile capitale ale unor grajduri, planul de producție prevede să se execute o serie de obiective neproductive ca împrejmuiri de construcții, sediul pentru brigada S.M.T., garaj pentru autocamioane și procurarea unor utilaje ca ventilator de furaje, mașini de prăfuit etc. Așa stînd lucrurile, nu-i de mirare că din 1964 și pînă în 1966 inclusiv, veniturile au oscilat între 2 și 3 milioane lei. Acestea au făcut ca și valoarea zilei-muncă să fie mică. Posibilități pentru sporirea producțiilor există, dar nu sînt folosite din plin. S-ar fi putut iriga mari suprafețe de teren, însă acest lucru a fost prevăzut în plan abia pentru anul 1967 din fonduri de împrumuturi de la stat. De altfel, acesta nu este singurul împrumut. Cooperativa datorează, în prezent, statului circa 800 000 de lei.

Ne oprim la aceste două exemple, care sînt destul de elocvente. Membrii lor, ca și ai altor cooperative, aflate într-o situație asemănătoare, este bine să înțeleagă care este adevăratul scop al creșterii progresive a fondului de acumulare. A împărți totul la ziua-muncă înseamnă ca și în viitor cooperativa respectivă să nu-și poată dezvolta corespunzător producția. Din contră, fondurile destinate acumulării vor face ca, în viitor, atît producțiile, cît și veniturile cooperativei agricole să crească neîncetat.

Sînt rentabile investițiile pe care le faceți?

A aloca sume corespunzătoare la fondul de acumulare nu este totul. Ele trebuie folosite cu chibzuință pentru a duce la creșterea corespunzătoare a producției. Cu alte cuvinte, **banii trebuie cheltuiți în scopuri direct productive.** În multe locuri nu se ține seama de această cerință și în asemenea cazuri investițiile nu sînt urmate de o creștere corespunzătoare a veniturilor.

La cooperativa agricolă de producție Crăciunești, raionul Tg. Mureș, valoarea producției nete, socotită la suta de hectare, în anul trecut a fost de 277 000 de lei, din care s-a repartizat pentru fondul de acumulare 33 la sută. Dar fondurile investite fiind gospodărite în mod necorespunzător nu au avut eficiența dorită. Majoritatea construcțiilor planificate, între care un grajd, silozuri, remize pentru atelaje, nu au fost terminate. Aspersorul necesar irigării a sosit toamna, o dată cu ploile. Aici există clădiri nefolosite în valoare de peste 38 000 de lei, iar valoarea mașinilor neutilizate se ridică la aproape 19 000 de lei. În cursul anului trecut au pierit 34 de bovine și 791 de păsări. Aceste deficiențe au avut o influență negativă asupra producției și, în ultimă instanță, au dus la scăderea valorii zilei-muncă: 15,8 lei față de 21,80 de lei cît s-a prevăzut.

Cazuri asemănătoare se întîlnesc și în regiunea Dobrogea. La cooperativa agricolă Castel, deși nu sînt condiții corespunzătoare de cazare a animalelor, în loc de grajduri s-a prevăzut construirea unui sediu, care costă peste 250 000 de lei (trebuie spus că această cooperativă are un sediu care, deocamdată, este corespunzător). Cooperativa agricolă Valul Traian crește în acest an 30 000 de păsări. În loc să construiască o hală necesară adăpostirii lor, s-a ridicat o magazie de cereale care la fel nu era necesară. Și anul trecut, aici n-au fost asigurate condiții bune de cazare pentru păsări, și, de aceea, au murit aproape 10 000 de capete.

Mai există și alte probleme privind folosirea fondurilor de investiții. Unitățile cooperatiste din raionul Negru-Vodă au în bancă peste 10 milioane de lei, din care, bună parte, reprezintă fondurile virate pentru investiții. Banii nu pot fi cheltuiți deoarece documentația tehnică pentru unele construcții nu este întocmită la timp. Cooperativa agricolă Negru-Vodă, și ca ea altele din regiunea Dobrogea, a procurat o mare parte dintre materiale pentru alimentarea cu apă. Dar de un an se tot așteaptă, de la Întreprinderea de foraje din Constanța, proiectul de execuție. Aflat această întreprindere, cît și Întreprinderea regională de electricitate Dobrogea nu și-au corelat planurile de producție în funcție de cerințele cooperativelor.

*

Din cele constatate cu prilejul acestui raid-anchetă, se desprinde necesitatea ca uniunile cooperatiste să sprijine îndeaproape cooperativele agricole să aloce la fondul de acumulare sumele prevăzute de statut, care să fie investite în obiective și acțiuni direct productive. În această privință trebuie dezvoltat spiritul gospodăresc și întreprinzător al cooperatorilor, ca ei să vadă din ce se pot realiza venituri mari prin investiții făcute judicios.

Vasile MIHAI
Lorand DEAKI
Gh. BALTĂ
corespondenți ai „Scînteii"

Se mărește capacitatea Complexului avicol Uricani

IAȘI (corespondentul „Scînteii").— Complexul avicol al gospodăriei agricole de stat Uricani, de lîngă Iași, care are o capacitate de 72 000 găini outoare, livrează unităților comerciale însemnate cantități de ouă.

Pentru a se asigura condiții corespunzătoare refacerii efectivului de găini outoare, cît și pentru mărirea producției de ouă, spațiul de creștere a găinilor ouătoare se va dubla. În acest scop, alături de cele 6 pavilioane existente, cu parter și etaj, se vor mai construi încă pe atîtea pentru găini, precum și 12 hale pentru creșterea puilor destinați înlocuirii mătcii (capacitate anuală 200 000). Sînt prevăzute și o serie de laboratoare, magazii de furaje, o nouă centrală termică.

La elaborarea proiectelor s-a ținut seama de cele mai moderne cerințe privind sistemul de creștere, selecție, alimentație și organizare în vederea obținerii unor indici economici superiori. Halele sînt prevăzute cu instalații automate pe racleți pentru furaje, adăpători cu apă potabilă etc. Nolle hale pentru găini urmează să fie date în funcțiune la sfîrșitul anului în curs, iar cele pentru creșterea tineretului în 1968.

A apărut nr. 3/1967 al revistei „PROBLEME ECONOMICE" cu următorul cuprins:

EDITORIAL: **Economisirea materialelor — condiție a ridicării calitative a întregii activități economice.** MIHAIL LEVENTE: **Probleme actuale ale dezvoltării comerțului interior.** AL. PUIU: **Valorificarea superioară a resurselor naturale — obiectiv important al creșterii eficienței economice.** Dr. A. LASCU: **Considerațiuni în legătură cu perfecționarea formării prețului de deviz în construcții.** Dr. S. NICA-SÎRBEȘTI: **Folosirea rațională a forței de muncă în agricultura cooperatistă.** COSTIN MURGESCU, membru corespondent al Academiei: **Elemente progresiste în gîndirea economică a lui P. S. Aurelian.** V. IOȚA: **Alexandru Xenopol — militant de seamă pentru dezvoltarea industrială a României.** Dr. ILIE RĂDULESCU: **Progresul țărilor în curs de dezvoltare și rolul statului în economie.** SCHIMB DE PĂRERI — GR. DUNCA: **Cu privire la gruparea unităților economice.**

Revista mai publică rubricile **„Răspunsuri la întrebările cititorilor", „Însemnări", „Critică și bibliografie"** și **„Scrisori către redacție".**

Cum am obținut energie electrică suplimentară

Colectivul nostru de energeticieni — de la termocentrala Luduș — a primit nu de mult diploma și steagul roșu de întreprindere fruntașă pe ramură în întrecerea socialistă pe 1966. Principalele realizări, pentru care ni s-a acordat înalta distincție, constau în **realizarea unei producții suplimentare de 535 milioane kWh, punerea în funcțiune, înainte de termen — împreună cu proiectanții, constructorii și montorii — a unor capacități de 300 MW, depășirea planului de investiții cu 82 milioane lei, obținerea unor economii la prețul de cost, din efort propriu, de 3,5 milioane, sumă reflectată și în creșterea volumului de beneficii.**

Realizările prezentate au la bază importante măsuri tehnice și organizatorice care au antrenat într-o muncă de răspundere toate compartimentele centralei. Iată cîteva: exploatarea ireproșabilă a instalațiilor, respectarea parametrilor și mărirea intervalului de funcționare a agregatelor între două reparații, scurtarea perioadei de reparație a agregatelor, menținerea în funcționare permanentă a automatizărilor, asigurarea unor indici chimici optimi în ciclul apă-abur, ridicarea perseverentă a calificării personalului și examinarea sistematică a pregătirii sale profesionale, combaterea avariilor și lichidarea cauzelor care le-ar putea da naștere. Tocmai aceste măsuri, care au polarizat atenția noastră, sînt izvorul principal al **depășirii cu 900 ore a timpului planificat de utilizare anuală a puterii instalate.**

Concomitent, așa după cum am spus, s-a acordat o grijă deosebită **realizării planului de investiții,** atît valoric, cît și fizic, pentru punerea în funcțiune mai devreme, față de prevederile din grafice, a noilor agregate. Printr-o colaborare strînsă între beneficiar, proiectant, constructor și montor, s-au asigurat din timp proiectele, echipamentele, materialele necesare, primindu-se tot ajutorul din partea organelor de partid și de stat. Un efort concentrat s-a depus în scopul realizării la timp, complet și corect, a instalațiilor de măsură, comandă, blocaj, protecție și automatizare. În acest sector au lucrat, alături de montori, 50 de muncitori, maiștri și ingineri din exploatare. Nu exagerez dacă spun că **organizația de partid a știut să mobilizeze oamenii, să ne controleze sistematic, să ne îndrume spre a se atinge țelul final — realizarea eficientă a investiției.** În acest sens, un argument și o dovadă constituie darea în exploatare de probă a blocului nr. 6 de 200 MW cu 90 zile înainte de termen.

Datorită muncii pline de răspundere a colectivului nostru, pregătirilor făcute, trecerea la îndeplinirea planului pe anul 1967 s-a efectuat lin, fără salturi, în ritm uniform și susținut. Cîteva **rezultate pe trei luni din acest an.** Producția de energie electrică prevăzută în plan s-a depășit cu peste 15 milioane kWh, consumul specific de combustibil s-a redus cu circa 2 la sută, iar **economiile suplimentare la prețul de cost se ridică la aproape 1 milion lei.** Consecvenți, ca și pînă acum, planul de investiții a fost depășit cu 9 milioane lei. În luna martie, **centrala noastră a atins puterea finală de 800 MW, colectivul nostru putind raporta că și-a îndeplinit cu bine angajamentele luate în fața conducerii de partid și de stat cu prilejul vizitei din august 1966.**

Acum, principala chestiune este exploatarea mai sigură și mai economică a centralei. Această chestiune complexă este parte componentă a acțiunii de organizare științifică a producției și a muncii. În abordarea ei s-a pornit de la faptul că **instaurarea unei stricte discipline tehnologice** condiționează utilizarea maximă a agregatelor, raționalizarea consumului de combustibil și a consumului de energie electrică proprie. Cum procedăm în acest sens? Controlul și analiza parametrilor de funcționare, precum și verificarea stării instalațiilor se fac nu numai de personalul de tură, ci și de conducerea secțiilor și a centralei, atît pe baza evidențelor primare, cît și prin verificarea fiecărui agregat și a fiecărei instalații în parte. Acest control sever e urmat de decizii și hotăriri imediate — cum a fost cazul cînd s-a constatat o fisură la un colector de abur supraîncălzit de la cazanul nr. 1, prevenindu-se o avarie cu urmări foarte grave. Alte aspecte sînt analizate în ședințe operative, zilnic, stabilindu-se măsurile ce se impun. Cît privește controlul în instalații, depistarea defecțiunilor și organizarea manevrelor, ele sînt reglementate printr-o normă internă. S-au lichidat astfel actele de indisciplină și superficialitate, întărindu-se asistența tehnică la nivelul maiștrilor principali, al inginerilor din secții și din conducerea întreprinderii.

O problemă care stă permanent în atenție este punerea în funcțiune, din prima lună de exploatare, a automatizărilor și telecomenzilor și menținerea lor în perfectă stare de funcționare. În felul acesta, ele și-au adus contribuția de o deosebită valoare atît pentru siguranța, cît și pentru economicitatea centralei. Aici au fost concentrate cu prioritate forțe tehnice, spre a putea face față cerințelor, manifestîndu-se și o grijă deosebită în ceea ce privește cointeresarea materială a personalului din acest sector. Analiza în comisia tehnică internă a problemelor legate de reconstrucții și îmbunătățiri tehnice în instalații, de organizarea personalului de exploatare aduce contribuția meritorie a gîndirii tehnice atente, potențată de munca colectivă. **Organizarea științifică a producției și a muncii ne îndeamnă la folosirea judicioasă a potențialului tehnic și uman** și de aceea analizele care sînt în curs vor permite colectivului nostru să-și îmbunătățească calitativ munca sa. În această acțiune un loc deosebit vor ocupa organizarea mai rațională a personalului de exploatare și reparații, adaptarea structurii organizatorice a întreprinderii la nevoile unei conduceri directe, competente, bine informate, capabilă să întărească răspunderea personală în cadrul unei conduceri colective.

În paralel cu măsurile organizatorice, vom duce la bun sfîrșit și **măsurile tehnice cuvenite.** Dintre acestea, unele sînt în curs de realizare, ca de pildă, montarea unui calculator electronic de tipul ARCH Elliott-1 000 (destinat a sluji în prima fază drept „consiliu tehnic" în exploatarea economică a centralei), demineralizarea integrală a condensatului la blocurile de 200 MW, modificarea unor scheme de conducte aferente puterii cazanelor de 640 tone pe oră și altele. Este limpede că în cadrul întreprinderii noastre există posibilități pentru creșterea în continuare a siguranței și economicității în exploatare.

Ing. M. KRAFT
director general al I.C.T. Luduș

tribuna experienței înaintate

Normarea și productivitatea muncii

(Urmare din pag. I)

motor, springuirea arcurilor de supapă ș.a., care se găsesc la mai toate întreprinderile de reparații auto, unde, ca urmare, nivelul de îndeplinire a normelor de muncă a ajuns, în anumite cazuri, la 160—180 la sută și chiar mai mult. De asemenea, nu puține sînt situațiile cînd, în urma elaborării defectuoase a normelor de muncă — ajungîndu-se la depășirea lor cu ușurință — **se reexaminează normele, pe calea reducerii lor automate în anume proporții, chipurile, pentru a le face mai rezonabile.** Dar, cum astfel de ajustări, operate la întîmplare, nu ajung totdeauna la nivelul optim, se procedează la „tăieri" succesive în intervale relativ scurte de timp, ceea ce nu este stimulativ. În fine, ca să închei lista cauzelor, mai trebuie să amintesc că **deși au existat norme de muncă bune, ele s-au devalorizat în urma reexaminării făcute empiric, o dată sau de mai multe ori, mult timp după ce s-au schimbat condițiile tehnice și organizatorice** avute în vedere la elaborarea lor.

Fapt este că **neajunsurile existente în dimensionarea normelor determină** ca la o serie de mașini, utilaje sau instalații moderne, cu care sînt dotate întreprinderile, **să se folosească un număr mai mare de muncitori decît strictul necesar, ceea ce influențează nefavorabil creșterea productivității muncii.** În toate cazurile amintite s-a creat un decalaj evident între progresul tehnic și norma de muncă.

Cauza unei astfel de situații intolerabile constă oare în faptul că nu știm să elaborăm norme de muncă corecte? Ministerele și întreprinderile dispun în prezent de indicații metodologice, cunoscute de către cei ce se ocupă cu normarea muncii și care permit elaborarea unor norme de muncă corecte. Cauzele trebuie căutate în altă parte. **Multe conduceri de întreprinderi și chiar unele foruri de resort privesc încă, în mod cu totul greșit, normarea muncii** ca un mijloc destinat să asigure muncitorilor ce lucrează în acord — indiferent de productivitatea realizată — un anumit nivel de salariu, sau pentru a justifica numărul mare de muncitori existent.

În plus, intervine **gradul scăzut de pregătire al unor tehnicieni din întreprinderi și ministere care au sarcina de a se ocupa nemijlocit cu normarea muncii,** cît și faptul că restul personalului ingineresc și chiar maiștrii nu posedă uneori nici cel puțin un minim de cunoștințe în domeniul normelor de muncă. O asemenea lipsă de pregătire — constatată cu prilejul unor sondaje — explică în mare parte rămînerea în urmă în normarea muncii. Este absolut necesar ca un conducător al producției — maistru, șef de atelier, de secție, de serviciu — să aibă serioase cunoștințe de normare, potrivite cu funcția sa și, mai ales, să execute periodic măsurători de timp de muncă. Nu poate fi uitat că în funcțiile pe care le îndeplinesc, conducătorii producției au de stabilit sarcini de muncă pentru subordonați și, de regulă, dacă nu posedă cunoștințe de normare, ei nu-și pot da seama **în ce ritm se lucrează, sau ce este acela un ritm corespunzător, ce înseamnă un grad complet de ocupare.** Or, o astfel de imagine exactă — de mare folos pentru creșterea productivității muncii — nu se poate obține decît de acel conducător care face singur, sau știe să facă măsurători.

Pentru a se obține un salt calitativ în normarea muncii este, de asemenea, necesar ca aceasta să se sprijine pe o **organizare științifică a producției și a muncii,** de care nu poate fi despărțită. Și în acest domeniu există încă neajunsuri, un decalaj nefiresc între nivelul organizării producției și a muncii și gradul de înzestrare tehnică. Vorbind despre organizarea științifică, nu putem să o considerăm ca fiind o știință gata cristalizată. Aceasta, desigur, nu justifică tărăgănarea și amînarea în continuare a soluționării problemelor specifice organizării producției și a muncii. Ca în orice domeniu care implică un anumit spirit de cercetare științifică, se impune să se studieze într-un început, organizarea existentă în fiecare întreprindere, utilizînd în acest scop metodele de observare. **Analiza critică a datelor rezultate din observări și trecerea lor prin filtrul gîndirii științifice trebuie să asigure în fiecare întreprindere proiectarea unei organizări perfecționate, care, după experimentare, să fie aplicată în practică.**

Nu sînt întemeiate acele păreri ale unor conduceri de întreprinderi care își fundamentează exclusiv metodele de organizare a producției și a muncii pe intuiție, experiență și imaginație. Neîndoielnic, acestea sînt importante, dar folosite în exclusivitate ele duc la rutină. Iată de ce rutina și improvizația trebuie să cedeze neîntîrziat locul studiilor bazate pe metode de cercetare științifică, pe analiza sistematică, obiectivă și critică a tuturor factorilor care influențează eficacitatea oricărei măsuri concrete, îndreptate spre mai buna organizare a producției și a muncii.

În esență, realizarea în condiții optime a acestei sarcini complexe depinde de **alegerea metodelor de muncă celor mai adecvate și de utilizarea rațională a capacității de muncă a muncitorului.** Obiectivul primordial este, indiscutabil, **determinarea cît mai corectă a timpului de muncă.** Ce laturi trebuie avute în vedere? O atenție deosebită se cuvine a fi acordată raționalizării procesului de muncă normat, eliminării mișcărilor și eforturilor inutile, care consumă în mod nerațional timpul de muncă necesar pentru efectuarea diferitelor elemente componente ale operațiilor executate de muncitor. La elaborarea normelor, întreprinderile trebuie să respecte riguros principiile și indicațiile conținute în metodologiile specifice de normare a muncii în vigoare. O dată cu promovarea introducerii proceselor de muncă raționale, este necesar a se trece pe scară mereu mai mare la utilizarea și a unor metode perfecționate de normare, răspîndite larg în toate țările dezvoltate din punct de vedere industrial. Nu trebuie să se mai procedeze ca acum cînd, în unele întreprinderi, măsurătorile se fac fără a raționaliza în prealabil metoda de muncă, ceea ce provoacă denaturarea timpului efectiv necesar, prin includerea deficiențelor existente în organizarea producției și a muncii. Ele se fundamentează pe **analiza operațiilor și a minuirilor, prin descompunerea lor în mișcări de bază absolut necesare și alegerea pentru fiecare din acestea a normativelor de timp corespunzătoare caracterului și condițiilor de execuție.** Studiul procesului de muncă pe bază de mișcări formează obiectul unor cercetări științifice în dezvoltare, menite să aducă o contribuție importantă la fundamentarea calculelor normării muncii și la reducerea efortului muncitorilor, prin înlăturarea mișcărilor inutile. Studierea și stabilirea unor asemenea metode moderne au dat naștere la rezultate deosebit de favorabile. Un exemplu tipic îl constituie studiul întocmit pentru munca zidarului care, după metoda obișnuită de execuție, lucrînd pe o schelă și avînd alături stiva de cărămizi și lada de mortar, execută cicluri de 20 de mișcări pentru a așeza o cărămidă. Analizînd fiecare mișcare în parte, s-au putut stabili măsuri concrete, simple, posibile de realizat fără cheltuieli de energie suplimentare, care pot reduce numărul mișcărilor la 7 sau chiar la 5, avînd ca efect creșterea productivității muncii de circa 3 ori.

Pornindu-se de la indicațiile conducerii partidului în legătură cu îmbunătățirea normării muncii, **compartimentele de normare din fiecare întreprindere trebuie să fie înzestrate cu cadre tehnice competente, care să fie degrevate de orice alte sarcini.** Inginerii din aceste compartimente trebuie îndreptați spre munca de concepție referitoare mai ales la interpretarea rezultatelor observărilor și stabilirea măsurilor necesare, iar tehnicienii, în cea mai mare parte, pentru efectuarea măsurătorilor și a studiilor de complexitate mai redusă. Totodată, **este necesară organizarea unor cursuri de normare a muncii, prin care să se asigure perfecționarea continuă a pregătirii cadrelor ce lucrează în acest domeniu, prin înarmarea lor cu cele mai moderne metode.**

În acțiunea de perfecționare necontenită a normării muncii, Comitetului de Stat pentru Problemele Organizării Muncii și Producției și ale Salarizării îi revin sarcini deosebit de importante. El trebuie să asigure în primul rînd controlul respectării metodologiei generale de normare, atît la întocmirea metodologiilor specifice de către fiecare minister, cît și la aplicarea lor în întreprinderi. În al doilea rînd, el trebuie să promoveze elaborarea normativelor unificate cu caracter departamental sau republican, care să constituie elemente de sprijin ale elaborării corecte a normelor de muncă la toate operațiile normate. Normativele de muncă se elaborează cu succes nu numai pentru elemente tehnologice ale procesului de producție, ci și pentru elemente auxiliare ale procesului de muncă, cum sînt pauzele pentru odihnă și necesități firești, a căror reglementare rațională constituie un factor de creștere a productivității muncii în întregul timp al schimbului de lucru. În sfîrșit o sarcină permanentă a Comitetului de Stat pentru Problemele Organizării Muncii și Producției și ale Salarizării în domeniul normării muncii este perfecționarea necontenită a însăși metodologiei generale de normare, transformarea ei într-un instrument mereu mai eficient al organizării științifice a muncii și al creșterii productivității muncii.

Efectele instabilității în predarea LITERATURII ROMÂNE

puncte de vedere

De cîțiva ani, conținutul programei de literatură română pentru liceu preocupă tot mai multe categorii de oameni : profesori, părinți, specialiști. Se întreprind experimente după experimente și, ca urmare, aproape în fiecare an apar noutăți. Dispar un număr de scriitori din obligația de studiu a elevilor, altora li se acordă cinstea unei ore sau două, pentru ca, în anul următor cei înlăturați să-și recîștige locul pierdut ; scriitori ca Ghica, Bolintineanu, Bolliac, I. H. Rădulescu, Kogălniceanu își dispută un loc pe care fiecare din ei îl merită pe deplin. În decurs de zece ani, Ghica a fost scos și reintrodus de trei ori, Bolintineanu la fel. Volumul de timp afectat studiului literaturii a devenit un fel de „anteriu al lui Arvinte" care, dacă acoperă unele goluri, lasă altele descoperite. Oricît de înțelegător ți-ai apleca urechea la argumentele ce se invocă, nu poți fi totuși de acord, deoarece valoarea operei acestor cîtori ai literaturii noastre nu poate fi subiect de răzgîndiri. Ea rămîne egală, aceeași, pentru că permanența ei stă tocmai în faptul de a fi izvorît din imperativele epocii pe care scriitorii respectivi le-au trăit și le-au împlinit cu talentul lor.

Instabilitatea programei este denunțată și de repartiția pe ore pentru studiul fiecărui scriitor. Se poate afirma că aproape nu exista scriitor inclus în programa de învățămînt față de opera și activitatea căruia volumul de timp să fi rămas același în cursul a 10 ani. Chiar și pentru Eminescu. De la 20 de ore, cît i se acorda în 1956, numărul de ore a fost redus la 12, în acest an. Schimbarea nu se justifică, evident, prin descoperirea vreunei noi optici în aprecierea valorilor estetice realizate de marele poet și cred că nici prin considerarea că, în decurs de 10 ani, posibilitățile de înțelegere și asimilare ale tineretului școlar s-au dublat aproape, astfel încît să-i prisosească timpul pentru cunoașterea principalelor coordonate ale operei celui mai mare poet al poporului nostru. Cauza stă desigur în necesitatea introducerii în același volum de timp (3 ani, 3 ore săptămînal) a unor noi valori din istoria literaturii noastre, ca Arghezi, Rebreanu, Goga ș. a.

După mine, amputările cele mai dureroase s-au făcut în opera scriitorilor pașoptiști. Pentru unii esteți s-ar putea ca noua distribuție a orelor de clasă destinate studiului acestor scriitori să pară mai justă și să fie considerată fără pagube pentru cunoașterea valorilor literaturii române. Paguba este însă pentru educarea tînărului a cărui personalitate își caută și-și definitivează acum tiparul uman în care se va afirma, mai totdeauna, pentru tot restul vieții. Curiozității, înflăcărării, optimismului și generozității vîrstei, trebuie să i se ofere convingătoare exemple legate de îndatoririle civice, patriotice și umane — și, în această privință, sînt exemplele oferite de scriitorii pașoptiști, a căror operă a și izvorît din comandamentele generate de epoca lor. Desigur, forma artistică în care au fost turnate nu mai poate corespunde întrutotul exigențelor estetice ale epocii noastre. (Cite din operele afirmate pe plan universal pot să reziste, dacă li se aplică riguros asemenea etaloane ?). Dar este cu neputință să nu le recunoaștem măsura, emoția, forța și sinceritatea sentimentelor care le-au inspirat și, mai ales, incontestabila lor calitate umană și patriotică. Absolutizînd preponderența criteriului estetic și modern s-ar putea cădea în culpa înlăturării unor scriitori, nu numai reprezentativi pentru epoca lor, dar ale căror opere dețin multe virtualități instructive și educative (etice și patriotice) și aceasta ar însemna subestimarea însuși a scopului urmărit de studiul literaturii în școală.

S-a sperat că prelungirea cu un an a studiilor liceale va duce la înlăturarea dificultăților, că se va putea face un studiu în adîncime (nu în amănunt) al operelor literare, generînd o cunoaștere superioară, care să opereze constructiv asupra personalității în formare a tînărului. La ce s-a ajuns ? La acea programă, după părerea mea, atît de eclectică, (cerînd noțiuni de teoria literaturii, istoria literaturii, istoria limbii și gramatică) concretizată într-un manual hibrid, în clasa a IX-a ; iar în clasa a X-a, la o programă încărcată, cuprinzînd preclasici, clasici și marii clasici, de fapt tot ce are unanim recunoscut literatura noastră. Deci, cunoștințe și sentimente despre valori ce trebuie imprimate, sedimentate și delimitate într-un an de studiu, mai precis 96 de ore. Să mai adăugăm la aceasta că la 50 la sută din numărul de scriitori ce se studiază în liceu le-au fost repartizate doar cîte două ore ? Toată încărcătura emoțională, etică, patriotică și estetică rămîne insuficient valorificată.

Concluzia mi se pare evidentă. Trebuie examinată posibilitatea măririi volumului de timp ; studiul literaturii patriei nu se poate face, după părerea mea, în trei ani, ci în patru și trebuie să înceapă din primele zile ale clasei a IX-a.

Studiul teoriei literaturii (care formează obiectul a două trimestre din clasa a IX-a) ar putea încununa cunoștințele de literatură obținute de-a lungul școlii generale. S-ar putea preciza mai bine cele învățate, operele citite ar fi încadrate în genuri și specii, s-ar înțelege științific ceva din noțiunea de valoare artistică, exemplificîndu-se speciile literare prin cele mai izbutite opere artistice, accesibile vîrstei. S-ar realiza o mai mare capacitate de înțelegere a literaturii și de către cei ce se opresc cu studiile la școala generală, iar ceilalți vor veni în liceu cu pregătirea necesară unei perceperi mai profunde. Chiar studiul teoriei literaturii se poate face mai puțin schematic ca în prezent. Cît despre incompatibilitatea cu vîrsta, nu cred că poate fi vorba. Capacitatea de înțelegere a noilor generații este fără îndoială avantajată de condiții superioare și, chiar și pînă acum, tot la 14 ani se studiau noțiunile de teorie literară.

Valorile formative, deosebit de bogate și complexe, pe care le conține literatura, nu trebuie să se iroseacă, fără a acționa cu influență maximă asupra personalității în dezvoltare a tineretului.

Prof. Elena APOSTOLESCU
Liceul „Mihai Viteazul" București

La „Patria"

RĂZBOI ȘI PACE

seria a II-a

Săptămîna aceasta, la cinematograful „Patria" din Capitală rulează filmul pe ecran panoramic „Război și pace", o producție a studioului „Mosfilm". Conceput după romanul lui Lev Tolstoi, ca o amplă epopee cinematografică în patru serii, pe dimensiuni care depășesc ceea ce a produs cinematografia sovietică pînă acum, dar și alte cinematografii, filmul a fost distins cu Marele Premiu la Festivalul internațional al filmului de la Moscova — 1965.

Cea de-a doua serie e consacrată portretului Natașei Rostova. Pornind din saloanele nobiliare ale capitalei țariste din decembrie 1809 și pînă în ajunul luptei din iunie 1812, cînd armata franceză, condusă de Napoleon, trece granițele Rusiei, dezlănțuind un război care va fi hotărîtor pentru soarta întregii Europe, asistăm la evenimente care ilustrează atotcuprinzător epoca respectivă. Regia : Serghei Bondarciuk. Interpreți : Liudmila Savelieva, Serghei Bondarciuk, Viaceslav Tihonov, Viktor Stanițin, Kira Ivanova Golovko, Oleg Tabakov, Serioja Ermilov, Nikolai Kodin, Irina Gubanova, Anatoli Ktorov, Antonina Suratova.

teatre

● Teatrul de Operă și Balet : **SEARĂ VIENEZĂ** — 19,30, (la Sala Palatului) : **RIGOLETTO** — 19,30.

● Teatrul de stat de operetă : **PRINȚESA CIRCULUI** — 19,30.

● Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Comedia) : **DOAMNA LUI IEREMIA** — 20, (sala Studio) : **CASTILIANA** — 15. **O FEMEIE CU BANI** — 20.

● Teatrul de Comedie : **CAPUL DE RĂȚOI** — 20 (spectacol aminat din 14.III.).

● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala din Bd. Schitu Măgureanu nr. 1) : **D-ALE CARNAVALULUI** — 15,30, **UN TRAMVAI NUMIT DORINȚĂ** — 19,30, (sala din str. Al. Sahia nr. 76 A) : **CANDIDA** — 19.30.

● Teatrul „C. I. Nottara" (sala Magheru) : **ACEST ANIMAL CIUDAT** — 19,30, (sala Studio) : **SCAUNELE** — 20.

● Teatrul „Barbu Delavrancea" : **VARIETE-CONCERT** — 20.

● Teatrul Mic : **AMOOOR** — 19,30.

● Teatrul „Ion Creangă" : **LUCEAFĂRUL DIN-SPRE ZIUĂ** — 9,30. **SÎNZIANA ȘI PEPELEA** — 15,30. **FILE DE TEATRU** — 18,30.

● Studioul Institutului de artă teatrală și cinematografică „I. L. Caragiale" : **ULTIMA ORĂ** — 20.

● Teatrul „Țăndărică" (sala din Calea Victoriei) : **IARMAROCUL PITICULUI CLIP** — 17.

● Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (sala Savoy) : **PARADA REVISTEI** — 19,30. (sala Victoria) : **COLIBRI MUSIC-HALL** — 19,30.

● Ansamblul artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor : **MAGISTRALA TINERETII** — 20.

● Circul de stat : **INTERNAȚIONAL '67** — 19,30.

tv

15,00 — Campionatul mondial de hochei. Întîlnirea dintre echipele Suediei și Canadei.

17,20 — Pentru cei mici : A.B.C.

18,00 — Telejurnalul de seară.

18,20 — Campionatul mondial de hochei. Întîlnirea dintre echipele Uniunii Sovietice și Republicii Socialiste Cehoslovace.

20,20 — Întrebări la care s-a răspuns... întrebări la care nu s-a răspuns încă. Emisiune de știință.

20,50 — Telecronica economică. Transmisiune de la Cluj.

21,20 — Filmul artistic „Cele patru zile ale orașului Neapole".

22,35 — Telejurnalul de noapte.

cinema

● **RĂZBOI ȘI PACE** — film pentru ecran panoramic (seria a II-a) : PATRIA — 9; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15.

● **DRAGĂ BRIGITTE** — cinemascop : REPUBLICA (completare **„1907"**) — 9,30; 11,45; 14; 16,30; 18,45; 21, GLORIA (completare **Despre noi**) — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.

● **OMUL CARE L-A UCIS PE LIBERTY VALANCE** : BUCUREȘTI — 8,45; 11,15; 13,45; 16.15; 18,45; 21, AURORA — 9,15; 11,45; 13,15; 15,45; 18,15, TOMIS — 8.45; 11,15; 13,45; 16; 20,45, FLOREASCA — 9,30; 12; 15; 18, FLAMURA — 9; 11,30; 15,30; 18; 20,30.

● **CĂSĂTORIE ÎN STIL ITALIAN** — cinemascop : LUCEAFĂRUL (completare **Despre noi**) — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,30. FESTIVAL (completare **Expoziția „Dezvoltarea științei în România"**) — 8,30; 11,45; 14; 16,15; 18,45; 21,15, EXCELSIOR — 10,15; 12,30; 14,45; 17,15; 20, FEROVIAR — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21 (la ambele completarea **Șurișul sfinxului**), MELODIA (completare **Cinci săptămîni în balon**) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30: 21, MODERN (completare **Hieroglifele pămîntului**) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21.

● **MICUL REBEL** ; CINEMATECA — 10; 12; 14.

● **ZORBA GRECUL** : CAPITOL — 9,15; 12; 14,45; 17,45; 20,30, UNIREA — 15; 17,45; 20,30, MUNCA — 15; 17,45; 20,30.

● **PĂDUREA SPÎNZURAȚILOR** — cinemascop (ambele serii) : CENTRAL — 8,45; 12,15; 16; 19,45.

● **PROGRAM PENTRU COPII** : DOINA — 9; 10.

● **DACII** — cinemascop : GIULEȘTI (completare **„1907"**) — 11; 15,30; 18; 20,30. DACIA — 8,15—14,30 în continuare : 16,45; 19; 21, ARTA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30, VOLGA — 9,15; 11,30; 14,15; 16,30; 18,45; 21.

● **BĂTĂLIE PENTRU ȘANHAI** și **OGLINDA CU DOUĂ FEȚE** : LUMINA — 9,30; 15; 19,15.

● **ÎNAINTE DE RĂZBOI** : TOMIS (completare Expoziția **„Dezvoltarea științei în România"**) — 18,45, FLOREASCA (completare **Despre noi**) — 20,45.

● **CIULINII BĂRĂGANULUI** : MOȘILOR — 18.

● **MONDO CANE** (ambele serii) : TIMPURI NOI — 8,45; 12,15; 16,45; 20.

● **TREIZECI ȘI TREI** — cinemascop : VICTORIA (completare **Pe urmele unui reportaj**) — 20.45, LIRA (completare **Campionii Europei**) — 15,30; 18,15; 20,30.

● **OGLINDA CU DOUĂ FEȚE** : BUZEȘTI (completare **Surogat**) — 15,30; 18; 20,30.

● **LEAC CONTRA DRAGOSTEI** : GRIVIȚA (completare **Orizont științific nr. 1**) — 9,30; 12; 15,45; 18; 20,30.

● **A FOST CÎNDVA HOȚ** — cinemascop : FERENTARI — 15,30; 18; 20,30.

● **ÎNTRE DOI** : COTROCENI (completare **Muntele**) — 15,15; 18; 20,45.

● **OMUL DIN RIO** : VITAN — 15,30; 18; 20,30.

● **FANTOMA DIN MORISVILLE** : POPULAR (completare **Romanțe aspre**) — 15,30; 18; 20,30.

● **FIDELITATE** : CRÎNGAȘI (completare **Cîntec de leagăn**) — 15,30; 18; 20,30.

● **EVADARE ÎN TĂCERE** : COSMOS (completare **Umbra**) — 15,30; 18; 20,30.

● **DIMINEȚILE UNUI BĂIAT CUMINTE** : PROGRESUL (completare **Romanțe aspre**) — 18; 20,30.

● **UN FILM CU O FATĂ FERMECĂTOARE** : DRUMUL SĂRII— 11; 15,30; 18; 20,30.

● **ACEI OAMENI MINUNAȚI ÎN MAȘINILE LOR ZBURĂTOARE** — cinemascop : LIRA — 10,30.

DIN ACTUALITATEA ȘTIINȚIFICĂ INTERNAȚIONALĂ

Orientările sociologiei medicale

Docent univ. dr. H. STROTZKA — VIENA

Cred că teoria psihanalizei, așa cum a fost elaborată în căutări de decenii de către Sigmund Freud, completată și modificată de Ana Freud, Heinz Hartmann și Erik Erikson, își va găsi noi aplicări practice, în viitor, în domeniul social — ceea ce m-a determinat să lucrez mai ales în psihiatria socială. Mă interesează îndeosebi aplicarea psihoterapiei în cadrul instituțiilor de asistență socială și cercetările epidemiologice în psihiatrie, adică studii asupra frecvenței, naturii, gravității și condițiilor determinante ale tulburărilor psihice la o anumită populație. Metoda clasică a psihanalizei, în care pacientul, stînd întins pe canapea, expunea liber, timp de 3—5 ore pe săptămînă, asociațiile sale de idei, medicului revenindu-i doar interpretarea lor, este valoroasă îndeosebi ca instrument didactic și de cercetare ; ca metodă de tratament însă ea este aplicabilă doar în anumite cazuri speciale, cînd celelalte metode rămîn fără efect.

Trebuie să găsim căi ca să tratăm cu mijloace noi numărul ridicat de bolnavi psihici (cel puțin 15 la sută din populație, dacă includem și reacțiile psihogene mai ușoare) sau, mai degrabă, ca să prevenim această dezvoltare deficientă din punct de vedere psihosocial și al constituției psihice.

Clinica vieneză, condusă de prof. Hans Hoff, consideră că la originea tulburărilor psihice se află o multitudine de factori. De apariția maladiilor sînt responsabili de cele mai multe ori factori organici și ereditari. Aceștia apar mai ales datorită unor tulburări în metabolismul fermenților ; într-o măsură diferită acționează însă și influențe psihologice și sociale. În întreaga lume se desfășoară cercetări de laborator pentru a lămuri mai detaliat influența factorilor organici și ereditari.

Desigur, în legătură cu psihiatria socială pare o simplă curiozitate să abordezi un domeniu de frontieră, situat între medicină și științele sociale, domeniu neglijat pînă acuma. Pe de altă parte, nivelul scăzut la care se află sociologia medicală în Europa centrală a impus aceste cercetări. Lipsește, de pildă, în mare măsură controlul științific al eficacității diferitelor instituții și metode de tratament și prevenire, mai ales în psihiatrie. Ideea conducătoare de la care pornim este principiul caracterului științific, adică obținerea de rezultate controlabile. Noi nu căutăm adevăruri general valabile și veșnice, ci doar rezultate valabile pentru perioada și condițiile sociale date. Ar duce prea departe să prezentăm aici în amănunt cum ne imaginăm asistența în domeniul psihiatriei sociale. Pe scurt, ar fi vorba ca porțile unor instituții psihosanitare să fie larg deschise, să se organizeze lucrări de cercetare în colaborare cu alte servicii medicale și sociale, aplicarea pe grupe a psihoterapiei muncii etc.

Rezultatele cercetărilor noastre privind bolile psihice (astenonevrotice) demonstrează posibilitatea unei complete recuperări a bolnavilor prin organizarea după tratament a unei perioade de tranziție, înainte de a intra la locul vechi de muncă. Aceasta poate avea loc chiar și în instituțiile și întreprinderile existente, în secții aflate sub supraveghere medicală de specialitate. În felul acesta cercetările de psihoterapie își pot găsi aplicație în domeniul social.

Conservarea prin „liofilizare"

de B. THÉVENOT, directorul Institutului internațional al frigului — PARIS

Sînt aproape o sută de ani de cînd, în conservarea produselor alimentare, gheața naturală este înlocuită în tot mai largă măsură de frigul produs prin mijloace mecanice. Actualmente, în lumea întreagă, alimentele conservate prin frig depășesc cantitatea de 500 milioane tone anual.

Rolul frigului artificial nu se rezumă la conservarea produselor, el își găsește astăzi aplicații multiple și în diferitele etape de realizare a produsului agricol destinat consumului. Frigul artificial poate interveni astfel în modificarea ciclului vegetativ al unor plante, poate fi utilizat la preîncolțirea cercalelor, la tratarea bulbilor de flori etc. Frigul se folosește în producția animalieră, la însămînțările artificiale, la congelare sau liofilizare *), pentru conservarea serurilor și vaccinurilor utilizate în medicina veterinară.

Frigul poate fi aplicat pe o durată foarte scurtă, de pildă, imediat după obținerea produselor, pentru a li se păstra calitățile. Este cazul refrigerării laptelui, fructelor, legumelor, înainte de a fi expediate la locurile de consum. Pentru a fi păstrate însă un timp mai îndelungat se recurge, după necesități, la diferite procedee, de la refrigerarea simplă, în vecinătatea lui 0°C, pînă la congelare și supracongelare la temperaturi în jurul lui —20°C.

În ultimul timp, alături de vechile metode, bazate pe contactul direct cu gheața sau cu suprafețe reci, pe circulația aerului rece sau cufundarea în soluții reci (chiar și azot lichid la —195°C) a început să se afirme noua tehnică frigorifică — liofilizarea. Alimentele — carnea de pasăre, fructe și sucuri de fructe, laptele, supe etc. — își pierd astfel pînă la 80 la sută din greutatea lor. Înainte de a fi consumate este necesar să li se redea cantitatea de apă pierdută.

Tehnica frigorifică evoluează pe zi ce trece. Astăzi i se cere să păstreze nu numai caracterul comestibil al alimentelor, ci și aspectul și toate celelalte calități. În depozite frigorifice moderne temperatura, condițiile higrometrice, viteza de circulație, compoziția chimică a atmosferei pot fi reglate, în funcție de produsul depozitat. Aceasta este o caracteristică tot mai pregnantă a alimentației moderne.

*) Congelarea prealabilă a substanțelor și deshidratarea lor în vid înalt, cea mai mare parte a apei conținute trece astfel direct din starea solidă în cea de vapori.

Pentru copiii din toate țările

Prof. Eugene N. FOX — CHICAGO

De multă vreme pediatrii așteaptă o armă eficientă împotriva micilor și invizibililor dușmani ai copiilor, pentru a înfrînge reumatismul poliarticular acut sau primejdioasele nefrite. Aceste boli infantile sînt încă foarte răspîndite, iar penicilina sau alte antibiotice rămîn adesori neputincioase.

Nu se poate însă realiza un vaccin care să împiedice apariția lor ? Multă vreme toate încercările au dat greș. Dacă reușeam să învingem streptococul A, mai rămîneau toxinele altor streptococi străini și nu reușeam să înlăturăm impuritățile din vaccin.

Cercetările au scos la iveală, pînă la urmă, un fapt interesant : în pereții celulari ai streptococilor se află o substanță, așa-numitele proteine M, responsabilă pentru producerea infecției. Printr-o serie de operații de laborator am reușit să izolăm aceste proteine primejdioase, să le „purificăm" în cel mai înalt grad, pînă și-au pierdut proprietățile dăunătoare. Introduse în organismul animalelor de experiență, aceste proteine purificate au determinat producerea de către organism de anticorpi care creează imunitate împotriva bolilor de mai sus.

După largi experiențe efectuate pe animale am trecut la alcătuirea unui program de cercetări privind imunizarea umană. Zeci de persoane s-au oferit voluntar pentru aceste încercări. S-a putut constata apariția anticorpilor protectori împotriva acestei infecții la toți acei care au fost supuși experienței — fără nici un efect secundar nedorit.

Recent am imunizat un grup de 50 de copii cu vaccinul antistreptococic. Dacă rezultatele vor demonstra că dozele și procedeele noastre sînt corecte vom începe, încă în acest an, să trecem la imunizarea împotriva reumatismului poliarticular acut și a nefritei la un mare număr de copii și adolescenți. Ne așteptăm ca acest ultim control să stabilească eficacitatea noului vaccin.

Procedeele de preparare a vaccinului au fost date publicității, ele nu prezintă dificultăți și pot fi asimilate de majoritatea fabricilor de produse farmaceutice. Dorința noastră cea mai fierbinte este ca cercetările să vină în ajutorul copiilor din toate țările.

Omul de știință își poate dubla capacitatea de investigație

Prof. univ. dr. Walter HOLLITSCHER — VIENA

După cum „istoria" nu este ceva ce planează asupra omului — o „chestiune aparte" — ci constituie activitatea oamenilor care fac istorie, la fel și „știința" este o parte a acestei activități umane. Știința este întruchipată în capetele înțelepte și mîinile îndemînatice ale oamenilor, ea își găsește concretizarea în operele lor. Acestea din urmă pot servi atît unor scopuri productive, cît și distructive. Rolul științei nu trebuie nici să fie mistificat, nici fetișizat.

Astăzi știința devine tot mai mult o forță de producție nemijlocită a societății.

În statele cu pături sociale antagoniste, care se bazează pe exploatare, pătrunderea științei în producție se lovește de barierele relațiilor existente și ale privilegiilor în ce privește posibilitățile de instruire, în țările socialiste — ea se poate desfășura în voie. Viziunea lui Marx despre „descătușarea forțelor de producție" și „desfășurarea absolută a forțelor creatoare ale omului" găsește în condițiile socialismului, în actuala revoluție tehnico-științifică mijloacele potrivite pentru emanciparea continuă a omenirii. Energetica nucleară, automatizarea, cibernetica vor înlocui tot mai mult baza tradițională a industrializării.

Activitatea omului de știință modern cere un volum imens de cunoștințe, urmărirea unei enorme literaturi de specialitate. Pentru un om ca mine, preocupat de rezolvarea unor probleme filozofice ale științelor moderne ale naturii și de activitatea de răspîndire a marxismului, „căutarea" de literatură, ca și traducerea de texte și prelegeri constituie un chin permanent. Se apreciază că oamenii de știință consumă *peste jumătate* din timpul lor de muncă, calculat pe întreaga durată a vieții, cu asemenea munci, pentru ei, neproductive !

Este fără îndoială că, într-un timp previzibil, această muncă împovărătoare va fi preluată de automate, că mințile elevilor mei și ale elevilor acestora vor fi scutite de această dificultate. Urmarea va fi creșterea de multe ori a capacității spirituale de muncă.

Toate textele științifice vor fi marcate și microfotografiate de un sistem rațional de clasificare, astfel încît automat vor putea răsfoi și copia materialul cu viteza fulgerului și transmite solicitantului dintr-o centrală internațională de bibliografie, cu poșta sau printr-un canal de televiziune, literatura de documentare. Vor putea fi evitate dublarea unor lucrări, lucru atît de frecvent astăzi, și se va îmbunătăți considerabil calitatea cercetărilor bazate pe o informare completă.

În ce privește traducerea, această muncă o vor efectua mașini cibernetice cu program în locul traducătorilor, deseori suprasolicitați. Este probabil că mașinile de tradus vor traduce frumos — dar, să sperăm, și exact — ceea ce „aud" sau „citesc", iar noi vom fi scutiți să învățăm, incomplet, trei pînă la cinci limbi străine și vom studia numai pe aceea a cărei literatură beletristică dorim s-o cunoaștem. Omul este destinat să depună o muncă creatoare, intelectuală : să descopere, să inventeze, să creeze opere artistice, să ia hotărîri. „Îngerii" electronici care vor apărea în număr tot mai mare alături de actualii „îngeri de fier" — mașinile — pot să facă ca viața tuturor să devină demnă de om.

SPORT

„MONDIALELE" DE HOCHEI PE GHEAȚĂ

VIENA 28 (Agerpres). — Echipa de hochei pe gheață a României a încheiat cu o performanță meritorie participarea la cel de-al 34-lea campionat mondial desfășurat la Viena : în cadrul grupei B, ea a terminat neînvinsă competiția obținînd 5 victorii și două rezultate de egalitate (cu Austria și Polonia). Ieri, în ultima întîlnire, echipa română a învins cu scorul cu 5—3 (2—0, 2—2, 1—1), selecționata Iugoslaviei la capătul unei dispute dîrze.

Un tempo rapid, faze de poartă dramatice, intervenții spectaculoase ale celor doi portari (Dumitraș, România ; Gale — Iugoslavia — n.r.) au caracterizat această pasionantă partidă — transmite comentatorul agenției vieneze de presă A.P.A.

Cu această victorie echipa României a totalizat 12 puncte din 14 posibile, avînd 34 de goluri marcate și 18 primite.

Într-un alt meci al grupei B. Norvegia a întrecut Italia cu scorul de 7—4. Rezultatul partidei Polonia—Austria de cure depinde configurația primelor două locuri în clasamentul final, nu ne-a parvenit pînă la închiderea ediției.

În grupa A, echipa Finlandei a învins-o cu 5—1 (4—1, 1—0, 0—0) pe cea a R. D. Germane.

Întîlniri internaționale în Capitală

BASCHET. Selecționata feminină a orașului Havana și-a început turneul în țara noastră jucînd ieri cu echipa Rapid București. Partida s-a terminat cu scorul de 67—41 (30—21) în favoarea gazdelor. Astăzi, începînd de la ora 19,30, în sala Floreasca, oaspeții vor întîlni formația Politehnica Bucu...ești.

VOLEI. Aseară s-a desfășurat în Capitală meciul masculin de volei între echipa Dinamo București și selecționata Mexicului. Au cîștigat cu 3—0 (15—10, 15—4, 15—8) voleibaliștii români.

Premieră alpină în Retezat

Între 19—26 martie a avut loc în masivul Retezat etapa de iarnă a campionatului republican de alpinism, la care au luat parte 15 echipe din întreaga țară. Timpul, în general frumos, a contribuit la desfășurarea în bune condiții a întrecerilor; toate echipele au terminat concursul fără abandon, deși au trebuit să parcurgă un circuit dificil către cabanele Pietrele-Gura Apei-Buta-Pietrele în maximum 120 de ore.

Ca și în alți ani, secția de alpinism aparținînd A.S.A. Brașov a prezentat în concurs trei echipe, toate avînd o comportare meritorie. O mențiune specială se cuvine echipei Dinamo Brașov, care a reușit să parcurgă două etape într-o singură zi. S-au mai evidențiat echipele Metalul Hunedoara, Progresul București, Unirea I Cluj, C.F.R. Petroșani, Voința Brașov.

Pe scurt de peste hotare

ION ȚIRIAC A DEBUTAT VICTORIOS în turneul internațional de la Ciudad de Mexico, la care participă sportivi din Australia, Iugoslavia, Porto Rico, S.U.A., Ungaria, Mexic și alte țări. În primul tur al probei de simplu bărbați, Ion Țiriac l-a întîlnit pe jucătorul Stuart Sherwood (S.U.A.) pe care l-a învins cu 11—9, 7—5.

CEA DE-A NOUA ETAPĂ a „Turului ciclist al Marocului", desfășurată pe distanța Beni Mellal-Marrakech (200 km), a fost cîștigată de liderul clasamentului, suedezul Erik Petterson, cronometrat cu 4h43'20". Ungaria (1 medalie de aur, 2 de bronz) ; 3. România (1 medalie de aur) ; 4. Franța (1 medalie de argint, 1 de bronz) ; 5. Elveția (1 medalie de argint) ; 6. Polonia (1 medalie de bronz).

ÎN TURNEUL ZONAL DE ȘAH DE LA HALLE, după opt runde conduce marele maestru maghiar Lajos Portisch cu 7,5 puncte, urmat de Hort (Cehoslovacia) — 6,5, Uhlmann (R.D.G.) — 5 (1). Șahistul român Victor Ciocîltea, care în runda a opta a remizat cu suedezul Johansson, are 4 puncte și o partidă întreruptă.

TURNEUL INTERNAȚIONAL DE TENIS „RACHETA DE AUR", a început la Aix en Provence, reunind jucători din zece țări. În proba de simplu, Ilie Năstase l-a învins cu 2—6, 6—4, 6—0 pe francezul Jean Pierre Courcol, iar Petre Mărmureanu a pierdut cu 2—6, 6—3, 0—6 la cehoslovacul Jiri Koukal.

Actul răspunderii

(Urmare din pag. I)

Acum cîtăva vreme ploaia a bătut neobișnuit de tare răzbind prin betonul unui bloc de pe strada mea și nefericind evident un perete. La chemarea victimelor, s-a deplasat o echipă de la I.A.L.-ul corespunzător, alcătuită din trei bărbați cu responsabilități precise și calificare înaltă, totalizînd peste 100 de ani de viață, dintre care cel puțin 50 intelectuală. Privind ravagiile, ei au aprobat tristețea locatarilor, socotind-o întemeiată ; au considerat firească și cererea de a se purcede grabnic la reparații (așa nu se poate trăi) ; la sfîrșit, după o scurtă consfătuire, jumătatea de secol de gîndire a făgăduit să alcătuiască un referat.

— Tovarăși, a exclamat gazda, eu n-am nevoie de un referat, eu am nevoie de un zidar.

— Dar, răspunse șeful echipei, noi am hotărît să propunem.

— Ce anume ?

— Să se ia o hotărîre.

— Cine s-o ia ?

— Altcineva (urmau niște inițiale).

Să mai precizăm că reparațiile n-au fost efectuate nici pînă în ziua de azi, deoarece altcineva-ul a trimis referatul altcuiva ? De altfel, studiind chestiunea, am ajuns la concluzia că majoritatea covîrșitoare a hotărîrilor pe acest pămînt le ia, întotdeauna, *altcineva*.

★

Săptămîna trecută, discutînd cu un responsabil de restaurant despre uniformitatea menu-urilor, acesta mi-a răspuns că nu-i vinovat și că el personal militează mai de mult pentru introducerea unui escalop special, cu sos franțuzesc.

— De ce nu-l preparați ?

M-a privit mirat.

— Așa, de capul meu ?

Apoi, după o pauză :

— Trebuie să am acoperire.

— De la cine ?

— De la T.A.P.L.-ul raional.

— Ai cerut-o ?

— Sigur că da.

Mîinile se îndepărtează, schițînd în aer o foaie de hîrtie.

— Am făcut un referat. Aștept răspuns.

— De la T.A.P.L. ?

— Așa, de la minister. Nici T.A.P.L.-ul nu-i de capul lui.

— Și pînă atunci ?

— Pînă la aprobarea escalopului ? Aștept.

Așteptăm și noi. Și medităm pe marginea întîmplării. Adică și la mîna responsabilului care se chinuie pe hîrtie în miez de noapte, argumentînd științific compoziția, scopul și rentabilitatea sosului respectiv.

Dar, mai mult însă, la mîna cîte unui director care, după ce a trasat sarcina de a i se trimite spre aprobare toate fripturile, după ce i-a învățat ani de-a rîndul pe subalterni să-și acopere imaginația culinară cu stridențe, ezită acuma pe hîrtie cu en-tête. Să scrie „de acord" ? Să nu scrie ? Inima-l îndeamnă parcă să aprobe inițiativa de zor.

Dar dacă ?

Atunci mîna lasă stiloul și apasă butonul soneriei.

— M-ați chemat ?

— Da... Fă-mi te rog, legătura cu tovarășul director general...

Timpul optim nu așteaptă pe întîrziați

(Urmare din pag. I)

nerii în urmă...". Atît. Nu au fost scoase la iveală cauzele care frînează bunul mers al lucrărilor, nu au fost propuse măsuri concrete. Spunem aceasta deoarece pe teren se simte nevoia unei îndrumări și a unui control riguros din partea organelor de specialitate. Și iată de ce tocmai acum, cînd toate forțele trebuie să lucreze din plin, se constată timpi morți.

În cooperativa agricolă din comuna Pleșoiu, inginerul agronom Emilian Rouă a plecat pentru două zile cu treburi personale, motivînd că și așa nu se poate lucra la cimp. Curios mod de a gîndi și proceda ! În comuna vecină Găneasa, cu teren asemănător ca la Pleșoiu, tractoriștii lucrau din plin. Dar și aici numai pînă la ora prînzului, pentru că tractoriștii au fost invoiți să plece și ei pentru două zile. S-ar părea că indisciplina conducătorilor unionali și ai consiliului agricol în ce privește participarea la ședință și analizarea cu răspundere a situației lucrărilor se prelungește și pe teren, se reflectă în activitatea unor specialiști și mecanizatori.

Sînt și alte aspecte care demonstrează că organele raionale nu îndrumă cu suficientă răspundere și nu rezolvă numeroasele probleme legate de bunul mers al lucrărilor agricole de primăvară. Consemnăm faptul că tractoarele nu sînt folosite cu întreaga lor capacitate de lucru. În ziua de 27 martie 83 tractoare nu au lucrat din cauza unor defecțiuni. Și în zilele anterioare s-au semnalat asemenea cazuri. Cu toate acestea, în ședința respectivă, directorii de la S.M.T. Vlaici și Recea, care au luat cuvîntul, n-au analizat această problemă.

În raion lipsește sămînța de lucernă. Cantitatea de 14 tone trimisă de multă vreme pentru descuscutare la stațiile din Timișoara și Cluj nu s-a reîntors încă în unități. Cei din raionul Drăgășani, dovedindu-se mai insistenți, au trimis un delegat care nu s-a lăsat pînă nu a venit cu sămînța. Ce îi oprește pe cei din Slatina să procedeze la fel ? Deocamdată într-o serie de cooperative, ca cele din Scorniceși, Valea Mare, Slatina, Coteana, Curtișoara, suprafețele destinate lucernei stau neînsămînțate din lipsă de sămînță.

Toate acestea fac ca raionul Slatina să se situeze pe penultimul loc între raioanele regiunii Argeș în ce privește realizările la semănat.

Concluzia care se impune este că, în această perioadă, uniunile cooperatiste și consiliile agricole să îndrume cu competență, pe teren, desfășurarea lucrărilor agricole de primăvară, să ia măsuri practice imediate atunci cînd se constată deficiențe. Nu sînt de nici un folos ședințele de la sfîrșit de săptămînă în care analiza aprofundată, găsirea operativă de soluții și modalități practice de grăbire a lucrărilor agricole sînt înlocuite cu vorbe liniștitoare, lăudăroase, lipsite de adevăr.

Față de cele constatate, se impune ca uniunea regională a cooperativelor agricole și consiliul agricol regional, cu sprijinul comitetului regional de partid, să ia măsuri concrete în vederea îmbunătățirii activității organelor agricole din raionul Slatina și din alte raioane în care s-ar manifesta deficiențe asemănătoare.

vremea

Ieri în țară : Vremea s-a încălzit în toate regiunile. Cerul a fost variabil. S-au semnalat ploi temporare în Maramureș, iar în Transilvania, sub formă de averse însoțite de descărcări electrice. Vîntul a suflat slab pînă la potrivit. Temperatura aerului la ora 14 oscila între 2 grade la Toplița, și 19 grade la Timișoara, Berzeasca, Calafat și Bălești. **În București :** Vremea s-a încălzit. Cerul a fost variabil, mai mult noros în cursul dimineții, cînd a plouat. Vîntul a suflat slab, pînă la potrivit. Temperatura maximă a fost de 17 grade.

Timpul probabil pentru zilele de 30, 31 martie și 1 aprilie. În țară : Vremea va fi în general instabilă, cu cerul schimbător. Vor cădea ploi, mai ales sub formă de averse, în cea mai mare parte a țării. Vînt potrivit, cu intensificări trecătoare. Temperatura în scădere ușoară. Minimele vor fi cuprinse între minus 2 și plus 8 grade, iar maximele între 5 și 15 grade. **În București :** Vremea va fi ușor instabilă, cu cerul schimbător. Vor cădea averse de ploaie. Vînt potrivit, cu intensificări. Temperatura în scădere ușoară.

ACHIZIȚII DE DEȘEURI METALICE ȘI METALE VECHI

Pentru a spori cantitățile de fier vechi și alte metale care constituie o parte din materia primă necesară dezvoltării industriei siderurgice, Întreprinderea pentru colectarea metalelor achiziționează deșeuri metalice și metale vechi. Orice cantități se pot preda la depozitele sale din întreaga țară.

viața internațională

corespondență din Sofia

Primul Congres al gospodăriilor agricole cooperative de muncă din Bulgaria

În sala „Universiada" din Sofia, care găzduiește de obicei reuniuni și manifestări dintre cele mai importante, s-au deschis marți lucrările primului Congres al gospodăriilor agricole cooperative de muncă (G.A.C.M.). La congres participă 1740 de delegați, reprezentînd 920 de gospodării din R. P. Bulgaria. Sînt prezenți, de asemenea, numeroși oaspeți de peste hotare. Din Republica Socialistă România participă la congres o delegație condusă de tovarășul Vasile Vîlcu, președintele Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție.

Eveniment de mare însemnătate pentru dezvoltarea continuă a agriculturii în R. P. Bulgaria, congresul a fost precedat de o largă dezbatere a noului proiect de statut al G.A.C.M. — concretizată în peste 17 500 de propuneri venite din masele de cooperatori — și de un puternic avînt în muncile agricole de primăvară.

La congres, Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P.C. Bulgar, președintele Consiliului de Miniștri, a prezentat un raport cu privire la problemele G.A.C.M. și la perspectivele dezvoltării agriculturii R. P. Bulgaria. Trecînd în revistă succesele obținute de agricultura țării în anii de după eliberare, el a arătat că volumul producției agricole globale s-a dublat în cei 21 de ani ai puterii populare. Producția gospodăriilor agricole cooperative de muncă a crescut în 1966 cu 64,2 la sută în comparație cu anul 1957 și cu 16,6 la sută față de anul 1965. Au sporit considerabil recoltele medii la hectar și productivitatea animalieră.

Vorbitorul a subliniat rolul Partidului Comunist Bulgar în dezvoltarea agriculturii și a arătat că au fost întreprinse măsuri economice și organizatorice care au contribuit la consolidarea economică a G.A.C.M. Au crescut de cîteva ori prețurile de achiziționare a produselor agricole, au scăzut prețurile la produsele industriale destinate agriculturii, a fost introdus sistemul unitar de achiziții contractuale.

În perioada 1957—1965, veniturile reale ale populației de la sate au crescut de peste 2,3 ori, iar peste 1 milion de țărani cooperatori primesc pensii.

Referindu-se la consolidarea sectorului de stat în agricultură, vorbitorul a subliniat aplicarea pe o scară tot mai largă a cuceririlor științei și tehnicii. În prezent, în agricultura R. P. Bulgaria lucrează aproximativ 30 800 de specialiști cu calificare superioară sau medie.

Vorbind despre importanța deosebită a practicării unei agriculturi intensive, Todor Jivkov a subliniat că într-un timp cît mai scurt Bulgaria trebuie să se situeze printre țările dezvoltate din punctul de vedere al eficienței agriculturii. În actualul cincinal, una din principalele sarcini o constituie sporirea productivității muncii agricole cu 40 la sută. Vorbitorul a arătat că aplicarea în agricultură a noilor măsuri economice a contribuit la stabilirea unor proporții mai juste între agricultură și industrie, la dezvoltarea inițiativei cooperatorilor, la o mai bună folosire a resurselor. Totodată, el a arătat că nu au fost înlăturate anumite piedici care stau în calea aplicării depline a noilor măsuri economice și a evidențierii avantajelor acestora.

Todor Jivkov a relevat că constituirea Uniunii Gospodăriilor Agricole Cooperative de Muncă este o necesitate care decurge din procesul obiectiv al creșterii și perfecționării sistemului cooperatist și din dezvoltarea social-economică a întregii țări, precum și din sarcina de a se realiza o agricultură intensivă. Uniunea G.A.C.M. — a spus în încheiere vorbitorul — trebuie să fie o organizație a cărei activitate să se bazeze pe principiile democrației cooperatiste, un organ de conducere economică, organizatorică și metodică a gospodăriilor, care să lucreze pe baza principiului gospodăririi chibzuite.

La ora cînd transmitem aceste rînduri, la tribuna congresului se perindă numeroși delegați, care vorbesc celor prezenți despre experiența și realizările lor, ale cooperativelor pe care le reprezintă, și despre perspectivele de mîine ale agriculturii bulgare.

C. LINTE
Gh. IEVA

„Crunta realitate" a agresiunii

răsfoind presa străină

Referindu-se la hotărîrile conferinței de la Guam, la care a participat președintele S.U.A. însoțit de principalii săi colaboratori și de conducătorii militari din Vietnamul de sud, cunoscutul comentator american James Reston scrie următoarele în ziarul „NEW YORK TIMES" :

„Noua lozincă a Administrației Johnson după conferința de la Guam este următoarea : „Același lucru dar intensificat". Această frază sună rece, aproape ca o sentință, iar națiunea americană trebuie să știe foarte clar ce semnificație are. Ea înseamnă intensificarea bombardamentelor, distrugerea coastelor Vietnamului, mai mult decît pînă acum, minarea mai intensă a rîurilor, mai multe acțiuni de „curățire" a deltei fluviului Mekong, mai multe trupe trimise în Vietnam, mai mulți morți, mai multe cheltuieli militare.

„Același lucru dar intensificat" înseamnă foarte mult. În cîteva luni noi am aruncat asupra Vietnamului de sud și de nord mai multe bombe decît am aruncat asupra întregii Europe în al doilea război mondial. „Mai intensificat..." Această expresie are o rezonanță deosebit de sumbră cînd se referă la victime. Săptămîna trecută au avut loc cele mai sîngeroase episoade din acest război din Vietnamul de sud. Conform aprecierilor oficiale ale Statelor Unite au fost omorîți 211 americani și 1 874 au fost răniți.

În urma conferinței de la Guam politica Administrației americane este mai clară, dar crunta realitate care se ascunde în spatele frazelor reci nu a fost încă pe deplin explicată. Este adevărat că războiul este încă „limitat" și se mai fac încă „oferte de pace", dar este clar că de acum încolo lupta va fi mai puțin „limitată".

În ciuda acestui lucru, cu toate pierderile vietnamezilor, forțele lor continuă să crească. Același comunicat american, care anunță numărul celor căzuți în luptele de săptămîna trecută, arată că forțele patrioților sud-vietnamezi au crescut în aceeași săptămînă cu 4 000. Și aceasta este tot „același lucru dar intensificat".

Este timpul să ne punem întrebarea : „Cît timp va mai putea continua acest război ?".

NOUA NUBIE

însemnări de călătorie din R. A. U.

Nașterea, în amonte de marele baraj de la Assuan, a unui lac artificial care se întinde pînă dincolo de granița cu Sudanul, pe o lungime de 500 de kilometri și 10 km lățime, a dus la dispariția de pe harta Egiptului a unei regiuni multimilenare — Nubia.

Am fost în aceste locuri de curînd. Drumul e lung ; de la Cairo străbatem 1 000 km. O continuă alternanță de nisipuri aurii și de stînci întunecate, unde viața este posibilă numai pe fîșia îngustă care se întinde de o parte și de alta a malurilor binefăcătorului Nil. Deși Assuanul este considerat limita sudică a R.A.U., pînă la granița cu Sudanul mai sînt încă 300 kilometri. De la Assuan însă, nemaiexistind șosele, fluviul constituie singura cale care traversează deșertul Nubiei, pămînt fără umbră și verdeață, domeniul pietrei fierăstruite, arse de soarele nemilos și măcinate de vînturi. În aceste zile clima aici este plăcută, temperatura nu depășește 25 de grade, ceea ce face ca afluxul de turiști să fie mare. Temperatura medie în cele nouă luni de vară pe an este însă de 40 de grade, uneori urcă pînă la peste 50 de grade la umbră.

„A urca pe Nil de la Assuan spre sud, așa cum mergem noi, îmi spunea un ziarist egiptean, înseamnă de fapt a străbate o distanță de secole. De-a lungul fluviului au trăit oameni care au dat lumii o civilizație nemuritoare. Ei au lăsat omenirii temple, sanctuare, statui colosale. Cele 25 de temple, ruinele a șapte orașe egiptene, necropolele funebre fac din Nubia un imens muzeu sub cerul liber".

Pe măsură ce mergem spre sud, curentul își încetinește viteza, nivelul apei urcă. Palmierii au o înfățișare jalnică, multe sate au fost acoperite de apă. Minaretul și partea superioară a unei moschei, pe lîngă care trece vaporul nostru, sînt aproape singurele mărturii ale existenței în acest punct a unei localități vechi de secole. După vreo cinci ore debarcăm pe o plajă acoperită cu saci de nisip, macarale. Ne aflăm pe vechiul loc al templelor de la Abu Simbel. Prin eforturi gigantice, celebrele temple faraonice de la Abu Simbel, au putut să fie salvate de inundațiile provocate de marele baraj. Tăiate în bucăți de cîte 20 tone, Templul mic dedicat reginei Nefertiti și cel mare consacrat lui Ramses, acesta din urmă înalt de 33 de metri, au fost aproape complet montate pe un amplasament superior pentru a le feri de atingerea apei.

Nubia nu este reprezentată însă numai de aceste temple. Nubienii pe care îi întîlnim dincolo de Assuan sînt un popor a cărui istorie se pierde în vechime. Și-au păstrat limba aproape în forma în care era folosită cu mii de ani în urmă. La fel tradițiile au rămas intacte de-a lungul secolelor.

Cele șase cataracte mari de granit și gresie limitaseră irigația și culturile pe o mică suprafață de-a lungul Nilului, fîșia cultivată fiind de numai trei km lățime. În deșertul neospitalier care ocupă cele două părți ale frontierei între Sudan și R.A.U. trăiau peste 200 de triburi. Din cele mai vechi timpuri locuitorii de pe aceste meleaguri smulgeau solului arid o hrană precară. În afara culturilor de curmale, nubienii se ocupau cu pescuitul și creșterea vitelor. Mulți părăseau ținutul natal în căutare de lucru la oraș. Majoritatea bărbaților și copiilor care servesc în cafenelele și restaurantele din Cairo și Alexandria sînt nubieni.

Am vizitat și „noua Nubie". Peste 100 000 de persoane au fost mutate la Kom Ombo, Tomace și Afia. Această regiune — aproximativ de zece ori mai mare ca vechea Nubie — cuprinde o suprafață de peste 42 000 ha de terenuri redate agriculturii din deșert și udate cu apele lacului de acumulare. Terenurile vor fi cultivate cu grîu, bob, porumb ; aici vor fi plantați arbori fructiferi și bineînțeles vor fi rezervate spații însemnate pentru pășune, Nubia rămînînd pe mai departe o importantă regiune crescătoare de vite. Grupați în 30 de sate, care poartă aceleași nume ca și cele vechi, nubienii își vor păstra comunitatea de limbă și dialectul lor, participînd direct la valorificarea unor noi regiuni de deșert. Lucrurile nu s-au petrecut atît de simplu — îmi spunea în cursul unei discuții Sayed Mussa, director general al serviciilor de reclasare a nubienilor. Nu a fost de-ajuns să spui oamenilor : „pămînturile voastre vor fi acoperite de apele barajului, trebuie deci să le părăsiți și să veniți în satele pe care statul vi le-a construit". Este vorba în primul rînd de o problemă psihologică, deoarece aici se afla o comunitate instalată de milenii avînd legături adînci și un atașament deosebit pentru pămîntul pe care a trudit ; strămoșii nubienilor au fost înmormîntați în aceste locuri. Așa se face că mai sînt încă nubieni care refuză să se mute. Unii și-au făcut căsuțe rudimentare în apropierea limitei apelor lacului de acumulare.

Nubienilor instalați în noile localități li s-au asigurat case salubre ; fiecare familie a primit teren arabil și vite de muncă. S-au construit case model care apoi au fost generalizate la Kom Ombo. Planul-pilot de locuințe a fost apoi modificat conform dorinței imigranților. A fost nevoie, de asemenea, ca populația să se adapteze noilor condiții de viață. Schimbările pe care le suferă această populație nu se limitează la o simplă transferare dintr-o regiune într-alta, deoarece în fapt este vorba de o transformare profundă, de trecerea de la o viață pastorală la una agrar-industrială.

Schimbări au avut loc și în felul de muncă. Venind dintr-o zonă aproape complet uscată, nubienii se află astăzi într-o regiune în care trei luni pe an plouă. Canalele asigură aprovizionarea cu apă, ceea ce face ca recoltele să fie mai bune. Lucrările efectuate altădată manual, astăzi sînt făcute în mare parte cu mașinile ; nubienii învață tehnica nouă a culturilor și minuirea mașinilor agricole.

Transformările survenite în viața nubienilor sînt numeroase. Străzile largi și pavate au luat locul ulicioarelor înguste și întortocheate prin care te strecurai cu greu. Lumina electrică, apa potabilă, în locul apei luată direct din Nil sînt lucruri noi pentru nubieni. Au fost construite dispensare, se duce o luptă aprigă pentru împiedicarea răspîndirii malariei și bilharziei — două boli care făceau ravagii odinioară.

Nubia nu va mai fi separată de restul lumii, ea trăiește prefacerile prezentului.

Constantin OPRICA

UNDE FAC SPORT STUDENȚII ?

Nimeni nu mai contestă astăzi că educația fizică are repercusiuni nu numai asupra dezvoltării biologice a tinerelor generații, ci și pe planul însușirilor moral-volitive, al constituirii unei mentalități adecvate țelurilor pe care le promovează societatea. De aici și responsabilitatea socială care revine profesorilor de specialitate, precum și factorilor de răspundere din școli și din facultăți. În fața tuturor acestora stă sarcina **sporirii eficienței activității sportive.**

Căile sînt multiple. Ne vom referi doar la cîteva.

O idee diriguitoare decurge din locul pe care-l ocupă învățămîntul superior în ansamblul procesului de formare a noilor generații. Se impune precizarea că învățămîntul de nivel universitar, care cuprinde tineri între 18 și 24 de ani (deci în perioada de definitivare a personalității lor), **continuă și desăvîrșește** munca educativă desfășurată în etapele anterioare de școlarizare. În facultăți, educația fizică este prevăzută doar la anul I ca disciplină obligatorie. Ceea ce reprezintă un răstimp, proporțional, foarte scurt în raport cu durata învățămîntului superior. În plus nu trebuie uitat că anul I înseamnă tocmai momentul trecerii tînărului la un nou tip de școlaritate, cu o **serioasă** creștere a exigențelor și cerințelor de învățătură. Tocmai de aceea dacă tinerii nu au deprinderi închegate de educație fizică, numai o mare varietate de mijloace și de procedee pot învinge pasivitatea lor

Ce-i drept tot mai mulți studenți participă la activitățile de masă organizate pe linie sportivă. Dar proporția este departe de a fi satisfăcătoare. Remedierea situației impune în primul rînd un asemenea mod de organizare a educației fizice încît ea să-i **atragă** pe studenți și totodată să nu-i **stînjenească** de la învățătură, să nu le solicite prea mult timp. Marile acțiuni sportive necesită o pregătire meticuloasă, consumă mult din timpul studenților, nu sînt deci cele mai eficace. Mai potrivit ar fi ca în loc să se fixeze un anumit orar, un anumit program, studenții să aibă posibilitatea de a face o oră-două de sport, în funcție de timpul lor disponibil. Fără îndoială bazele sportive complexe, cum, pentru bucureșteni, este cea de la Lacul Tei, sînt utile și-și au justificare. Dar ar trebui create pe lîngă fiecare local de învățămînt amenajări simple : un teren de volei, o sală cu o masă de ping-pong, cîteva aparate de gimnastică etc., unde studenții **să poată oricînd să se relaxeze,** efectuînd exerciții de gimnastică, un „set" de volei ș.a.m.d. S-ar cuveni — și problema a mai fost ridicată — ca în fiecare cămin studențesc să se amenajeze o sală cu mese de ping-pong și de șah, cîteva spaliere, un portic de gimnastică etc. Întrucît, se știe, pregătirea profesională cere adesea studenților să învețe sau să lucreze la planșe întens cîteva ore în șir, este necesar ca, după fiecare oră eventual, studentul să poată efectua timp de 5—10 minute mișcări de relaxare. În alte țări, există o mare varietate de materiale sportive destinate acestui scop : corzi elastice, extensoare, bare care se montează prin simplă răsucire printre canaturile ușii etc. Studierea acestei experiențe, precum și o largă consultare a specialiștilor din țara noastră, ar oferi sugestii valoroase pentru diversificarea producției de material sportiv adecvat.

Premisa organizatorică a eficacității orelor înscrise în programul de învățămînt nu este nici ea asigurată. După cum e și firesc, la educația fizică, grupele sînt constituite separat din studenți și studente, pentru a se obține un caracter unitar al colectivului cu care se lucrează. Ar fi foarte util însă ca la alcătuirea grupelor să se țină seama și de nivelul de pregătire sportivă (cei mai buni într-o anumită grupă, cei mai slabi într-o alta), precum și de înclinațiile lor pentru anumite sporturi. Omogenizarea grupelor ar crea nu numai posibilitatea ridicării calitative a activității de educație fizică, ci și un climat prielnic pentru dezvoltarea în rîndul **tuturor** studenților a deprinderilor de mișcare, a plăcerii de a face sport. Unele sporturi (alpinismul, schiul, bobul, motociclismul, călăria, rugbiul etc.) ar merita, desigur o atenție suplimentară, întrucît ele răspund unor cerințe specifice vîrstei studenților, aduc o contribuție de neînlocuit la educația lor. Curajul fizic, de pildă, nu se poate forma decît prin practicarea sporturilor care îl solicită.

Un program cît mai bogat și mai variat, mergînd pînă la concursuri între grupele de studenți, „răscolind" întreaga masă a tineretului universitar și creînd un climat de întrecere, o atmosferă competițională generalizată — iată principale mijloace de atragere la sport a tineretului studios. Colaborarea catedrelor de educație fizică cu cluburile sportive și cu organizațiile de tineret din facultăți se impune cu necesitate. Nimeni nu poate realiza singur un asemenea program de întrecere cu participarea largă a studenților.

Victor N. IONESCU
lector universitar

viața internațională

„EUROPA EUROPEANĂ NELINIȘTEȘTE WASHINGTONUL"

Comentarii franceze la turneul lui Humphrey în Europa occidentală

După escala de la Geneva, unde a cerut specialiștilor americani aflați acolo amănunte cu privire la atitudinea țărilor vest-europene față de proiectul tratatului de neproliferare a armelor atomice și la tratativele rundei Kennedy, vicepreședintele S.U.A., Hubert Humphrey, și-a petrecut ziua de marți la Haga. Deși agenția France Presse apreciază că Olanda constituie „etapa cea mai ușoară pentru el", Humphrey va putea constata și aici, după aprecierea corespondentului la Haga al aceleiași agenții, îngrijorări față de intensificarea și prelungirea războiului dus de S.U.A. în Vietnam. „Restabilirea păcii în Asia de sud-est este una din preocupările majore ale politicii olandeze", scrie corespondentul. În ce privește N.A.T.O., adaugă corespondentul, Olanda consideră alianța indispensabilă, dar dorește o „amenajare" a tratatului originar ținînd seama de evoluția Europei după semnarea lui în 1949.

★

Ziarul „LA NATION", oficiosul partidului guvernamental din Franța, comentează astfel turneul lui Humphrey în Europa occidentală : „O Europă europeană (formula aparține, după cum se știe, generalului de Gaulle — n.r.) neliniștește Washingtonul. Iată pentru ce Hubert Horace Humphrey a fost însărcinat de președintele Johnson cu o misiune zisă de bunăvoință — expresie tipic anglo-saxonă — și de informare. Ar fi vorba de „a-i asigura" pe europeni. De fapt, călătoria lui Humphrey marchează voința de a relua în mînă treburile europene".

Un alt ziar parizian, „COMBAT", scrie : „E ușor de presupus că toți interlocutorii europeni ai lui Humphrey își vor manifesta temerile față de o extindere a războiului din Vietnam. Cel mai bun rezultat pe care l-ar putea obține vicepreședintele american ar fi ca aceste temeri să nu se transforme în opuneri mai fățișe".

MOSCOVA. La 28 martie s-a deschis la Moscova Conferința științifică pe tema „Importanța internațională a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie".

Conferința a fost deschisă de Piotr Fedoseev, vicepreședinte al Academiei de științe a U.R.S.S.

În cadrul lucrărilor conferinței, Ion Popescu-Puțuri, directorul Institutului de studii istorice și social-politice de pe lîngă C.C. al P.C.R., a prezentat referatul „Marea Revoluție Socialistă din Octombrie și România".

SITUAȚIA NU S-A CLARIFICAT ÎN SIERRA LEONE

...deși conducătorul noului regim a fost schimbat la numai cîteva ore după numirea sa

FREETOWN 28 (Agerpres). — Situația în capitala Sierrei Leone cît și în restul țării se menține calmă, relatează agențiile de presă. Cu toate acestea, în țară continuă să rămînă în vigoare restricții de circulație între orele 19 și 6 dimineața.

Potrivit agenției France Presse, nici o explicație nu a fost dată pînă în prezent cu privire la înlocuirea lui Patrick Genda cu lt. col. Andrew Juxon Smith în funcția de președinte al Consiliului național al reformei. Această schimbare produsă la numai cîteva ore după desemnarea lui Genda, nu aduce, de altfel, nici un element nou pentru clarificarea situației din țară.

Luni seara, Consiliul național al reformei a anunțat o serie de schimbări administrative. Astfel, s-a hotărît reducerea la 9 a numărului ministerelor, care, de acum înainte, vor purta denumirea de departamente ministeriale. Conducerea lor va fi încredințată unor funcționari civili.

Delegați din 48 de țări la sesiunea Uniunii interparlamentare

MADRID 28 (Agerpres). — Marți dimineața s-a deschis la Palma del Majorca (Spania), sub președinția lui Antonio Iturmendi, președintele Cortesurilor, sesiunea de primăvară a Uniunii interparlamentare. La actuala sesiune participă delegați ai parlamentelor din 48 de țări. Din partea Grupului român al Uniunii interparlamentare participă o delegație compusă din deputații prof. dr. Tudor Drăganu, vicepreședinte al Grupului român al Uniunii interparlamentare, ing. Ion Iliescu, secretar al grupului, și conf. univ. Constantin Stătescu.

În ședința de deschidere au rostit cuvîntări de salut ministrul informațiilor și turismului al Spaniei, Manuel Fraga Iribarne, și Alexei Nesterenko, subsecretar pentru problemele politice și problemele Consiliului de Securitate al O.N.U. După ședința inaugurală au început lucrările pe comisii. Comisia pentru problemele politice, securității internaționale și dezarmării va examina măsurile concrete pentru traducerea în viață a Declarației O.N.U. cu privire la interzicerea amestecului în treburile interne ale statelor, apărarea independenței și suveranității lor.

Acord pentru trimiterea de specialiști români în Algeria

ALGER 28 (Agerpres). — După cum s-a anunțat, recent au fost semnate două contracte potrivit cărora țara noastră va livra Algeriei patru instalații de foraj petrolier la mare adîncime și va achiziționa din Algeria în contrapartidă minereu de fier. Luni a fost semnat un nou contract româno-algerian. Acesta prevede trimiterea de specialiști români în Algeria, care vor acorda asistență tehnică la montarea și exploatarea instalațiilor de foraj livrate și vor asigura instruirea cadrelor algeriene.

Semnificația unor inițiale

CORESPONDENȚA DIN ALGER DE LA C. BENGA

Prima stație de distribuție și comercializare a produselor petroliere, proprietate a statului algerian, a fost inaugurată în prezența președintelui Consiliului Revoluției Algeriene, Houari Boumedienne, a membrilor Consiliului, a Secretariatului Executiv al Frontului de Eliberare Națională și a membrilor guvernului.

S-a dat deci festivității importanța unui solemn eveniment de stat. Într-adevăr, intrarea în serviciu a acestei prime stațiuni este o concretizare a politicii Algeriei în materie de petrol și industrializare.

Peste cîteva zile, în întreaga țară vor apărea alte 350 de asemenea stații de aprovizionare cu produse petroliere, cărora li se vor adăuga, în lunile următoare, încă 75. Noile stații vor purta inițialele „SH" — „Sonatrach" (Societatea algeriană de stat pentru transportul și comercializarea hidrocarburilor) și culorile portocaliu și alb.

Inițialele SH înlocuiesc pe cele ale lui „British Petroleum" (B. P.), care dispar acum din Algeria. Reamintim că, potrivit termenilor unui acord semnat la 30 ianuarie a.c., „Sonatrach" intră în posesia tuturor acțiunilor B. P.-Algérie. În felul acesta, Societatea algeriană de stat reușește să participe la toate stadiile activității de exploatare a resurselor petroliere din Algeria. În afara rechiziționării celor 350 de puncte de distribuție a produselor petroliere finite, necesare consumului obișnuit, alimentării automobilelor, a navelor maritime și aeriene, „Sonatrach" își sporește, prin aceasta, de la 10 la sută la 40 la sută participarea cu capital la cifra de afaceri a societății de rafinare a petrolului, cu sediul la Alger. În acest fel „Sonatrach" va controla de acum înainte peste o pătrime din distribuția națională de produse petroliere finite.

„Nu este vorba aici — a spus Ahmed Ghozali, președintele „Sonatrach", în cuvîntarea rostită cu acest prilej, — de o simplă schimbare de proprietar, ci de un nou pas în direcția deplinei noastre independențe economice". „Politica algeriană în materie de petrol, a adăugat președintele, urmărește în esență crearea unei industrii petroliere polivalente și pe deplin națională. Hidrocarburile, derivatele petroliere vor fi puse pe viitor la dispoziția algerienilor înșiși, îndeplinind astfel unul dintre principalele obiective ale valorificării rezervelor noastre de petrol și gaz metan".

ATMOSFERĂ PREELECTORALĂ

CORESPONDENȚA DIN ATENA DE LA C. ALEXANDROAIE

„Țara pășește spre alegeri", „Se asigură mersul normal spre alegerile de la 28 mai", „Prin înțelegerea tuturor partidelor se grăbește adoptarea legii electorale". Acestea au fost cîteva dintre titlurile sub care au apărut în ziarele ateniene comentariile și articolele pe marginea dezbaterilor din parlament privitoare la proiectul de lege guvernamental de schimbare a actualului sistem electoral proporțional întărit, care favorizează partidele mari prin acordarea unei așa-zise zestre de voturi, cu sistemul reprezentării proporționale simple, care asigură șanse egale tuturor partidelor.

După cum s-a anunțat, proiectul de lege a fost adoptat în principiu cu o covîrșitoare majoritate de voturi. În favoarea lui au votat deputații partidelor Uniunea de Centru, Liberal democrat, E.D.A. și E.R.E. Împotrivă s-au pronunțat numai deputații care reprezintă aripa de extremă dreaptă desprinsă recent din E.R.E. și deputații partidului de dreapta denumit progresist. După votul de principiu, parlamentul a trecut la dezbaterea proiectului pe capitole și articole, dezbatere care în prezent se apropie și ea de sfîrșit.

Reacțiile stîrnite în cercurile politice sînt de două feluri. Presa de centru și de stînga relevă că coordonarea eforturilor majorității covîrșitoare a partidelor pentru asigurarea organizării alegerilor la data stabilită constituie o victorie a forțelor politice democratice asupra adepților tendințelor aventuriste de menținere a actualei atmosfere politice încordate, de criză. „To Vima" apreciază hotărîrea liderilor partidelor politice de a duce țara spre alegeri ca pe un eveniment de o deosebită însemnătate care va clarifica situația politică a țării. O parte însemnată a opiniei publice grecești, a spus Manolis Glezos, eroul național al rezistenței antifasciste din Grecia, într-un discurs rostit la un miting, consideră că progresul pe calea unei adevărate normalizări a situației politice existente ar putea fi definitiv asigurat prin abolirea tuturor măsurilor excepționale, rămase în vigoare din perioada războiului civil, printre care și a decretului lege 509 privitor la ilegalizarea Partidului Comunist Grec.

Cercurile de extremă dreaptă care s-au desprins din partidul E.R.E., urmăresc dimpotrivă amînarea alegerilor și formarea unui guvern de „mînă forte". Fostul premier Pipinelis, unul dintre principalii exponenți ai acestor cercuri, s-a pronunțat, la un miting ținut la Salonic, pentru răsturnarea actualului guvern de tehnicieni, a cărui misiune constă în organizarea alegerilor, și pentru formarea unui alt guvern capabil să creeze în țară atmosfera necesară cîștigării alegerilor de către extrema dreaptă. Ziarele ateniene au relevat faptul că toți deputații E.R.E. din Grecia de nord au refuzat să ia parte la mitingul lui Pipinelis, fapt apreciat ca însemnînd sublinierea rupturii dintre aripa majoritară moderată din E.R.E. și aripa „durilor".

În legătură cu aceste confruntări, ziarele ateniene semnalează azi înlocuirea, în urma hotărîrii Consiliului superior al apărării naționale, a șefului statului major general al armatei, generalul Tsolakas, și a șefului jandarmeriei, generalul Panioatakopulos, cu oameni aparținînd tendinței de dreapta din rîndurile armatei.

Partidele Uniunea de centru și E.D.A. au criticat această măsură, arătînd că ea satisface una dintre cererile insistente ale extremei drepte. Președintele Uniunii de centru, George Papandreu, a adăugat că partidul său nu-și va retrage totuși încrederea în guvernul actual pentru a nu îndepărta prin aceasta data alegerilor fixată oficial la 28 mai.

NOI BOMBARDAMENTE ASUPRA R. D. VIETNAM

HANOI 28 (Agerpres). — Agenția V.N.A. semnalează noi acțiuni întreprinse de aviația americană asupra R. D. Vietnam. Decolînd de pe navele flotei a 7-a și de pe bazele americane din Vietnamul de sud și Tailanda, formațiuni de avioane americane de bombardament au pătruns din nou, la 27 martie, în spațiul aerian al acestei țări, bombardînd și mitraliind mai multe zone populate și obiective economice. În aceeași zi aviația americană a aruncat bombe și rachete asupra barajului Do Luong, importantă lucrare de conservare a apei din provincia Nghe An.

Agenția V.N.A. anunță că unitățile antiaeriene ale Armatei Populare Vietnameze din provincia Nghe An și din Haifong au doborît două avioane americane. Agenția V.N.A. precizează că, pînă la această dată, în R. D. Vietnam au fost doborîte 1 738 avioane americane.

Pierderi ale intervenționiștilor în Vietnamul de sud

SAIGON 28 (Agerpres). — Forțele patriotice sud-vietnameze au continuat luni să atace pozițiile americane și saigoneze din provincia Gio Linh, la nord de Quang Tri, provocînd pierderi în oameni și echipament militar. Luni seara, transmite corespondentul agenției „France Presse", patrioții au atacat cu mortiere tabăra militară americană de la Plei Me, din zona platourilor centrale. Tot luni, patrioții au atacat prin surprindere o patrulă de pușcași marini americani și saigonezi în zona centrală a coastei sud-vietnameze. Din surse americane se anunță că toți membrii patrulei au fost uciși sau răniți.

Poporul coreean cere eliberarea lui Kim Don Hi

PHENIAN 28 (Agerpres). — Opinia publică din R.P.D. Coreeană este îngrijorată de soarta tînărului sud-coreean Kim Don Hi, care, în iulie 1965, a dezertat din armata sud-coreeană în semn de protest împotriva încercării autorităților de a trimite unitatea sa în Vietnamul de sud pentru a participa la războiul împotriva poporului vietnamez. Tînărul Kim Don Hi s-a refugiat în Japonia, unde s-a adresat autorităților cu cererea de a fi trimis în R.P.D. Coreeană. Agențiile de presă transmit că autoritățile japoneze l-ar fi internat într-un lagăr și ar intenționa să-l predea autorităților sud-coreene.

Guvernul R.P.D. Coreene și întregul popor coreean cer autorităților japoneze eliberarea imediată și necondiționată a lui Kim Don Hi, a cărui viață este în pericol, și trimiterea lui în R.P.D. Coreeană, în conformitate cu dorința exprimată de acesta.

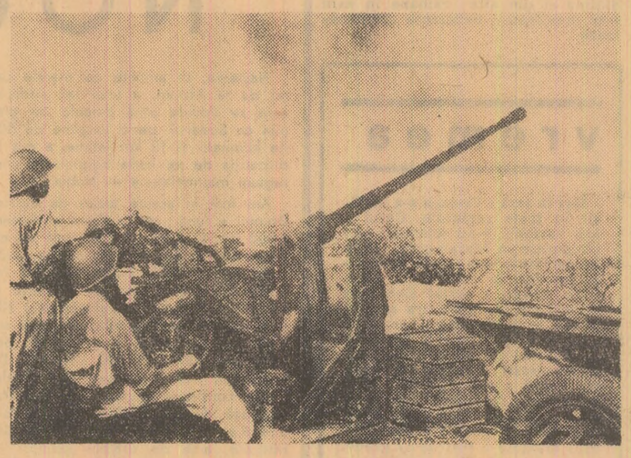

R. D. Vietnam. O baterie antiaeriană în apropierea Hanoiului

agențiile de presă transmit:

- **Grevă națională de 48 de ore a docherilor italieni**
- **Un detașament al armatei R.S.A. la frontiera dintre Rhodesia și Zambia**
- **150000 de participanți la marșurile luptătorilor pentru pace din R. F. a Germaniei**

Prin mitingurile de masă de la Hamburg, Dortmund, Frankfurt pe Main și din alte orașe *s-au încheiat în seara zilei de 27 martie marșurile tradiționale de trei zile ale luptătorilor pentru pace din Republica Federală a Germaniei. În acest an marșurile s-au desfășurat sub semnul protestului împotriva agresiunii americane în Vietnam. La mitinguri a fost adoptată o declarație a „Campaniei pentru dezarmare" — organizația care a inițiat aceste marșuri — în care guvernul R.F. a Germaniei este chemat să se desolidarizeze de politica S.U.A. în Asia de sud-est. După cum relatează agenția France Presse, la aceste acțiuni de protest au participat peste 150 000 de persoane. Alături de luptătorii pentru pace vest-germani, la marșuri au luat parte delegații din Danemarca, Norvegia, Suedia, Bulgaria, Italia, Austria și Franța.*

ACORD COMERCIAL ȘI DE PLĂȚI ÎNTRE JAPONIA ȘI BULGARIA PE PERIOADA 1967—1971. Potrivit acordului, semnat la 28 martie la Tokio, R. P. Bulgaria va exporta în Japonia strunguri, mașini-unelte pentru așchierea metalelor, fontă, plumb, produse chimice și farmaceutice, conserve de fructe și legume, produse agricole, primind în schimb utilaj pentru diferite ramuri industriale, nave, produse chimice, îngrășăminte agricole și altele.

PLANUL SCHIMBURILOR CULTURALE ÎNTRE U.R.S.S. ȘI SPANIA a fost aprobat de către Comitetul pentru legături culturale cu țările străine al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. (TASS).

DOCHERII DIN PORTURILE ITALIENE PARTICIPĂ ÎNCEPÎND DE MARȚI DIMINEAȚA LA O GREVĂ NAȚIONALĂ DE 48 DE ORE. Acțiunea grevistă a fost hotărîtă de toate sindicatele care cer majorarea salariilor și îmbunătățirea condițiilor de muncă. (France Presse).

DIFICULTĂȚILE ALIMENTARE CE SE VOR ÎNREGISTRA ÎN INDIA PÎNĂ LA RECOLTA VIITOARE AR PUTEA FI MAI GRAVE DECÎT CELE DIN ANUL TRECUT — a declarat în parlament primul ministru, Indira Gandhi. Guvernul Indiei a prezentat în parlament un document prin care se cere statelor să intensifice achiziționarea de alimente și să colaboreze mai mult cu guvernul central în această problemă.

UN CONTRACT PENTRU COOPERARE ÎN PERIOADA ANILOR 1967—1969 A FOST ÎNCHEIAT ÎNTRE O ÎNTREPRINDERE DE COMERȚ EXTERIOR POLONEZĂ ȘI O FIRMĂ DANEZĂ. Este vorba de întreprinderea poloneză „Polimeks" și cea daneză „Fl. Szmidt" care au încheiat un asemenea contract în domeniul producerii și comercializării utilajelor pentru industria cimentului. Cele două părți vor livra în comun unor terțe părți instalații complexe pentru mori de ciment.

O DELEGAȚIE MILITARĂ A R. D. GERMANE A SOSIT MARȚI LA BELGRAD. Delegația, condusă de generalul de armată Heinz Hoffmann, ministrul apărării naționale, va face o vizită de opt zile în Iugoslavia la invitația generalului de armată Ivan Gošniak, secretar de stat pentru problemele apărării naționale.

ÎN REPUBLICA ARABĂ YEMEN EXECUTAREA CELOR 17 YEMENIȚI ÎN ARABIA SAUDITĂ ESTE CONDAMNATĂ CU ASPRIME. Guvernul de la Sanaa a cerut Ligii Arabe să deschidă urgent o anchetă asupra acestor execuții, iar în orașul Baida, la o adunare la care au participat reprezentanții populației locale și șefi de triburi, a fost adoptat un document care condamnă actul ilegal al autorităților de la Ryad.

UN NOU VACCIN CONTRA TURBĂRII „MAI EFICACE ȘI MAI SIGUR DECÎT CELE FOLOSITE ÎN PREZENT" A FOST PUS LA PUNCT — a declarat dr. R. Dierks, conducătorul grupului de savanți de la Centrul de cercetări din orașul Lawrenceville (S.U.A.). Noul vaccin a fost obținut pe baza embrionului de cobai. Tratamentul actual al turbării este dureros, primejdios, datorită reacțiilor sale secundare și, uneori, ineficace. Noul vaccin — cel puțin la animale — este cu totul inofensiv. Rezultatele preliminare permit să se creadă că într-un timp relativ scurt se va putea pune la punct un vaccin pentru oameni.

Un detașament al armatei regulate a R.S.A. s-a deplasat la frontiera dintre Rhodesia și Zambia, pe malul fluviului Zambezi –

anunță într-o declarație Partidul Uniunea poporului african Zimbabwe, partid al populației de culoare din Rhodesia, aflat în ilegalitate. În declarație se precizează că detașamentul respectiv a sosit în Rhodesia între 19 și 23 martie, dată cînd Ian Smith se afla în vizită în R.S.A.

R. Kennedy nu va candida

la viitoarele alegeri prezidențiale

„Nu doresc deloc să fiu candidat al partidului democrat împotriva președintelui Johnson la alegerile prezidențiale din 1968 și sînt gata să jur acest lucru". Acesta este conținutul declarației senatorului Robert Kennedy transmisă presei de către unul din consilierii săi. Senatorul a cerut ca numele său să fie șters de pe toate listele pregătite în prezent în vederea alegerilor, îndeosebi în statele Oregon și Nebraska. Liderii democrați din aceste două state arătaseră că intenționează să prezinte candidatura lui Robert Kennedy în așa numitele alegeri primare, care sînt hotărîtoare pentru desemnarea candidatului oficial al partidului lor în alegerile prezidențiale. Or, după legile în vigoare în aceste state, un nume nu poate fi șters de pe listă decît dacă interesatul declară sub jurămînt că refuză să fie candidat.

Corespondentul din Washington al agenției France Presse, consideră că popularitatea sporită pe care i-a asigurat-o senatorului Kennedy discursurile sale în care critica politica președintelui Johnson în Vietnam l-a pus în încurcătură pe senator, întrucît republicanii au început să vorbească despre o sciziune în rîndurile partidului democrat. „Declarația senatorului Kennedy — scrie corespondentul — arată că el se rezervă pentru alegerile următoare, cele din 1972, la care actualul președinte nu va mai avea dreptul să se prezinte".

Jubileul Filarmonicii vieneze

Viena, orașul muzicii, a sărbătorit ieri jubileul a 125 de ani de la înființarea orchestrei sale filarmonice. Marea sală a Asociației muzicale vieneze, devenită prin tradiție sanctuarul concertelor Filarmonicii, a găzduit festivitatea oficială. Au fost de față președintele republicii, Franz Jonas, ministrul învățămîntului, Theodor Piffl Percevic și primarul orașului Viena, Bruno Marek. În încheiere, orchestra filarmonică a interpretat, sub bagheta lui Karl Bohm, uvertura „Leonora III" de Beethoven.

Viena a rămas, de-a lungul anilor, centrul unei vieți muzicale deosebit de exigente. Sub aceste auspicii și-a început activitatea Filarmonica vieneză cu primul său concert, la 28 martie 1842, sub conducerea lui Otto Nicolai. La pupitrul său au apărut mari dirijori ca Otto Nicolai, Gustav Mahler, Arthur Nikisch, Richard Strauss, Bruno Walter, Wilhelm Furtwängler, Herbert von Karajan. Ei au ridicat prestigiul orchestrei străduindu-se să obțină rafinament și perfecțiune în execuție.

În cadrul manifestărilor pe care jubileul celor 125 de ani le prilejuiește în viața muzicală a Vienei se înscrie și spectacolul cu opera „Fidelio" de Beethoven care va avea loc astăzi pe scena Operei de Stat, după ce, într-un cadru festiv, vor fi evidențiate personalitățile ce au servit orchestra filarmonică. Tradiționalul concert în memoria lui Otto Nicolai, socotit ca întemeietor al Filarmonicii, este programat la 2 aprilie.

P. STĂNCESCU

Viena, 28 martie

„Marea maree" a dezamăgit miile de turiști sosiți pe coastele vestice ale Mării Minecii pentru a asista la acest fenomen neobișnuit. Un vînt puternic ce sufla din vest a reținut apele, care n-au dezvăluit, după cum se vede în fotografia alăturată, decît resturile unui cimitir preistoric.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii